

Christian Turley (FT)

Fra: Ministerbetjening (FT)
Sendt: 8. august 2011 13:39
Til: Christian Turley (FT); Louise Villumsen (FT)
Cc: Ministerbetjening (FT)
Emne: VS: Høring - Forslag til lov om ændring af bl.a. lov om værdipapirhandel og lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask

Fra: Birgitte Christensen [mailto:BC@shipowners.dk] **På vegne af** Dorte Rolff
Sendt: 8. august 2011 13:34
Til: Ministerbetjening (FT)
Emne: Høring - Forslag til lov om ændring af bl.a. lov om værdipapirhandel og lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask

Finanstilsynet – Att.: Louise Villumsen

Forslag til lov om ændring af bl.a. lov om værdipapirhandel og lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask

Vi henviser til Finanstilsynets e-mail af 4. juli 2011, hvortil vi har følgende bemærkninger:

- Vi støtter, at VPHL § 27b slettes.
- Vi støtter, at ledende medarbejdere i danske selskaber fremover selv skal indberette deres handel med selskabets aktier og aktiebaserede instrumenter til Finanstilsynet frem for den gældende ordning, hvor medarbejderne indberetter til selskabet, som så informerer Finanstilsynet, se VPHL § 28a, lovforslagets nr. 14-18 og bemærkningerne s. 17 og 74-76. Vi ser nogle praktiske udfordringer særligt for udenlandske bestyrelsesmedlemmer, som ikke har digital signatur, men forudsætter, at selskabet fortsat kan indberette på vegne af sådanne, såfremt der foreligger fuldmagt, jf. bemærkningerne s. 75 nederst.
- Selskaber hjemmehørende i Danmark, men med aktier noteret i et andet EU-land eller et land, som EU har finansiell samarbejdsaftale med, skal fremover også udarbejde interne regler for ledende medarbejders handel med værdipapirer, se VPHL § 37, stk. 1, 1. punkt, lovforslagets nr. 19-20 og bemærkningerne s. 76-77. Danske selskaber med aktier noteret i Danmark udarbejder som bekendt allerede sådanne interne regler, og vi støtter harmoniseringen.
- I overensstemmelse med det ændrede prospektdirektiv hæves grænsen for anvendelsen af de direktivbestemte regler for prospektpligt ved offentlige udbud af værdipapirer i VPHL kap. 12 fra EUR 2,5 mio til EUR 5 mio. De nuværende lempeligere nationale prospektregler gælder herefter for udbud mellem EUR 100.000 og EUR 5 mio, dvs. den nationale minimumsgrænse hæves ikke, se lovforslagets nr. 22-24 og bemærkningerne s. 17, 31-32 og 77-78. Vi støtter, at grænsen for anvendelse af de direktivbestemte prospektregler forhøjes, og foreslår, at grænsen for anvendelse af de nationale regler hæves tilsvarende til EUR 2,6 mio.
- Derudover strammes reglerne for kontrol med hvidvask af penge, så valutaveksling over EUR 1.000 mod før DKK 100.000 for lejlighedskunder kun kan ske ved identifikation og legitimation, se nr. 12 og bemærkningerne s. 39-40 og 86-87. Vi finder beløbet meget lavt og forudser en betydelig administrativ byrde for de berørte parter. Forlængelsen af lovens forældelsesfrist fra 2 til 5 år, se nr. 31 og bemærkningerne s. 42, kan vi støtte.

Med venlig hilsen

Dorte Rolff
DANMARKS REDERIFORENING
DANISH SHIPOWNERS' ASSOCIATION
Amaliegade 33, DK-1256 København K
Tel.: +45 33 11 40 88 / Direct tel.: +45 33 48 92 85
Fax: +45 33 11 62 10
Mobile: +45 5177 7095
e-mail: dro@shipowners.dk
web: www.shipowners.dk

This email has been scanned by the MessageLabs Email Security System.
For more information please visit <http://www.messagelabs.com/email>

Notat	Forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed	Nets Denmark A/S Lautrupbjerg 10 P.O. 500 DK-2750 Ballerup
Fra	Nets Denmark A/S	T +45 44 68 44 68 F +45 44 86 09 30 www.nets.eu
Til	Finanstilsynet, Kontoret for operationel risiko	CVR-nr. 20016175
Att.	Søren Thorhauge	/ALU
Reference til:	Præhøring af forslag vedr. tilsyn med fællesejede datacentraler	7. april 2011

Præhøring - tilsyn med fællesejede datacentraler - forslag

Indledning

Med tak har Nets modtaget Finanstilsynets orientering om mødet den 28. marts 2011 vedrørende præhøringen. Som nævnt i tidligere telefonsamtale ville Nets gerne have deltaget i mødet, og vi opfordrer til, at Nets bliver inviteret til fremtidige møder, hvis der er tale om emner, som påvirker Nets' virksomhed i betydelig grad.

Nets vil med dette notat gerne bidrage til en belysning af de praktiske udfordringer, som forslaget indebærer i den foreløbige udgave.

Sammenfatning

Det er Nets' opfattelse, at der mangler proportionalitet mellem det ønskede mål og den foreslåede regulering. Forslaget får også en utilsigtet konkurrencemæssig konsekvens, der påvirker Nets negativt, da forslaget vil virke fordyrende på Nets' ydelser.

Det indebærer derudover en meget ujævn opnåelse af målet, når kun bankejede fælles datacentraler bliver omfattet af reguleringen. Forslagets bemærkning omtaler på den ene side en regulering af området som "ønskelig" – mens det "skønnes uhensigtsmæssigt" at underkaste alle virksomheder, der udfører denne type opgaver for finansielle virksomheder, samme regulering.

Dertil kommer, at forslaget forekommer uklart på en række punkter som f.eks:

- Det er uklart, om en udenlandsk bankejet datacentral vil være underlagt samme regulering, når den henvender sig til det danske marked.
- Det er uklart, om den foreslåede regulering omfatter samme aktivitetsområder som outsourcing bekendtgørelsen.

- Det er betænkeligt, at en del af Finanstilsynets myndighedsudøvelse tager afsæt i eksterne konsulents vurderinger.
- Det er vanskeligt at se forklaringen på, at samme aktivitet skal styres af to regelsæt fra samme offentlige myndighed og være genstand for gebyropkrævning ad to omgange.

Generelt

Med det udarbejdede forslag lægger Finanstilsynet op til en regulering af de fælles datacentraler. Hidtil har tilsynet ført tilsyn med den systemrevision, der er knyttet til virksomhed som fælles datacentral.

Nets er af den opfattelse, at det har fungeret efter hensigten, og at der ikke er behov for yderligere regulering, da Nets altid har bestræbt sig på at følge de råd, som Finanstilsynets henvendelser måtte have afstedkommet.

Nets er på betydelige aktivitetsområder omfattet af betalingstjenesteloven. På de øvrige aktivitetsområder, der typisk kategoriseres som procesingaktiviteter, er Nets allerede grebet af krav til pengeinstitutterne som følge af outsourcingbekendtgørelsen almindelige opregning af krav til underleverandører på væsentlige aktivitetsområder.

Forslagets indgribende virkning forekommer derfor ikke proportionalt med målet.

Den foreslåede regulering forekommer ligeledes fordyrende og unødigt komplicerende i den daglige drift. Det er derfor ikke korrekt, når man skønner, at omkostningerne er begrænsede.

Forskelsbehandling (konkurrenceretlige overvejelser)

Af forslagets almindelige bemærkninger fremgår det, at "de fælles datacentraler" i dag omfatter 8 datacentraler på kreditinstitut- og realkreditinstitutområdet samt Nets – sidstnævnte for så vidt angår clearingaktiviteter og drift af Dankort. Nets er i et marked, hvor flere aktører tilbyder grænseoverskridende services.

Et pengeinstitut kan f.eks. vælge at købe sin kortudstedelsesprocessing andre steder end hos Nets. Med den foreslåede regulering bliver Nets' services såsom kortudstedelsesprocessing dyrere. Det er et meget konkurrencepræget marked, hvor ganske få øres forskel pr. transaktion har afgørende betydning over kort tid.

Med forslaget lægges der op til diskrimination alene af den årsag, at pen-

geinstitutterne indgår i Nets' ejerkreds i det omfang, der følger af forslaget.

Der er derfor ikke grundlag for at skrive, at forslaget ikke har EU-retlige aspekter. Nets må således henstille til, at Finanstilsynet nøjere overvejer de konkurrenceretlige konsekvenser af forslaget og redegør for det, hvis forslagets fremsættes i sin nuværende form.

Forslagets enkelte bestemmelser

Den foreslåede regulering (**§ 343r, stk. 1**) konkretiserer, at § 72a ".....finder anvendelse for fælles datacentraler ved outsourcing af væsentlige it-opgaver, der udføres for virksomheder omfattet af lovens § 5a."

Udgangspunktet i den gældende regulering af outsourcing er, at den vedrører "væsentlige aktivitetsområder".

Man efterlades derfor i tvivl, om der ved brugen af "outsourcing af væsentlige it-opgaver" er lagt op til en ny afgrænsning af forslagets rækkevidde for så vidt angår fælles datacentraler.

Ekstern bistand

Det forekommer ikke særligt betryggende, hvis Finanstilsynet udøver tilsyn gennem antagelse af ekstern bistand.

Med den foreslåede bestemmelse om antagelse af ekstern bistand (**§ 347b, stk. 1**) kan tilsynet påbyde en virksomhed at underkaste sig undersøgelser, der ikke er af en for Finanstilsynet sædvanligt forekommende type.

Man vil dermed kunne komme i en situation, hvor tilsynet udøver myndighed på grundlag af et skøn, der er tilvejebragt ved antagelse af eksterne konsulenter. Problemet er efter Nets' opfattelse, at det i praksis vil være overordentligt vanskeligt at finde kvalificeret kompetence til sådanne opgaver.

Derfor bør man overveje nøje, hvor god prognosen er for at få kvalificerede konklusioner frem ved sådanne undersøgelser. Noget kunne tyde på, at det er et mere egnet redskab i tilsynet med virksomheder af en type, som der er et betydeligt større antal af.

At udgiften til en undersøgelse skal afholdes af den fælles datacentral – uanset udfaldet – forekommer også urimeligt.

Årlig betaling

Umiddelbart vil bestemmelsen (**§ 360, stk. 1**) om at pålægge "deltagerne" betaling have en lidt særegen konsekvens. Det indebærer, at samme virksomhed pålægges betaling to gange for samme virksomhed.

I den af Nets Denmark A/S indgivne ansøgning om at blive betalingsinstitut, indgår en række aktiviteter, der har karakter af "fælles datacentral-virksomhed.

Med den foreslåede betaling kommer Nets Denmark A/S således til at betale en gang for sin egenskab af betalingsinstitut og endnu engang for den del af aktiviteten, der er relateret til fx datacentral-virksomhed.

Finanstilsynet
Juridisk Kontor
Århusgade 110
2100 København Ø

København, den 11. august 2011

ATT: Louise Villumsen, lvi@ftnet.dk

Fremsendes pr. e-mail og med alm. post

Vedr.: Høring – forslag til lov om finansiel virksomhed, lov om betalingstjenester etc.

Danmarks Restauranter & Caf er henviser til Tilsynets notat af 4. juli 2011, hvor der anmodes om bemærkninger til forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om betalingstjenester og elektroniske penge etc.

Vi har haft lejlighed til at gennemgå forslaget og især koncentreret os om gebyrreglerne for brug af betalingsinstrumenter.

DRC finder anledning til at bemærke følgende:

Vi har taget udgangspunkt i bemærkningerne til lovforslaget pkt. 2.8.1 om de nye gebyrregler og pkt. 2.8.2 om reglerne for overvæltning.

Vi forstår forslaget således, at man som konsekvens af den såkaldte splitmodel for overvæltning af gebyrer på betaleren – regler der skulle have været trådt i kraft den 30. juni 2011, men siden er udskudt til oktober 2011 – nu indfører en ligestilling af kort med og uden chip i relation til opkrævning af gebyr fra udsteder til betalingsmodtager. I modsætning til de hidtidige regler gives der efter forslaget tilladelse til, at udbyder kan pålægge betalingsmodtager gebyr på alle kort, hvadenten der er tale om betalings- eller debetkort, og hvadenten disse er med eller uden chip.

Denne  ndring synes imidlertid at indebære, at situationen forsåvidt angår visse debetkort herefter er den, at betalingsmodtager for debet-kortenes vedkommende fremover kan pålægges gebyr fra udbyder også i tilfælde, hvor forretningen ikke kan overvælte gebyret på kunden.

Det er i sig selv uheldigt og fordyrende for forretningen og vil efter vores opfattelse kunne svække forretningernes interesse i at modtage debetkort f.eks. købe- eller centerkort.

Som vi fremhævede i vores høringssvar til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen den 20. juni 2011, finder vi fremdeles forslaget som udtryk for en unødvendig forskelsbehandling mellem kreditkort og debetkort, som ikke kan begrundes i forskellen i håndteringen af kortene og ej heller i kortholders kendskab til, at gebyret kan opkræves hos denne. DRC mener således, at adgangen til overvæltning bør gælde alle kort, danske såvel som udenlandske og såvel debet- som kreditkort. Det vil være en naturlig konsekvens af, at udbyder nu i videre omfang end hidtil kan pålægge betalingsmodtager gebyr.

Forslaget indeholder tillige nye regler for ministerens bemyndigelse – pkt. 2.8.3. Det fremhæves i denne forbindelse, at en ministerbemyndigelse omkring overvæltning af gebyr på betaler vil smidiggøre holdningen til nye betalingsinstrumenter, der måtte dukke op i fremtiden. Heri er vi principielt enige, sålænge bemyndigelsen anvendes på en måde, der sikrer ligestilling for betalingsmodtager såvel som betaler.

DRC stiller sig gerne til rådighed, såfremt der måtte opstå behov for en uddybning eller en drøftelse af forslaget.

Med venlig hilsen
Danmarks Restauranter & Caf er

J rgen K nigsh fer
erhvervsrådgiver, cand. jur.

Finanstilsynet
Århusgade 110
2100 København Ø

Høringssvar vedr. Finanstilsynets udkast til lovforslag af 4. juli 2011:

Lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om betalings-tjenester og elektroniske penge, lov om værdipapirhandel m.v., lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og fi-nansiering af terrorisme og forskellige andre love.

Realkreditforeningen har kun en enkelt bemærkning til forslaget:

Lovudkastets § 1, nr. 11 og 13 – Forlængelse af overgangsordningen for pengeinstitut-ter, der anvender interne modeller

Vi finder det naturligt, at man viderefører overgangsordningen, idet et ud-løb ville medføre en lempelse af kapitalkravene, hvilket ikke harmonerer med de politiske ønsker i EU og i Danmark og næppe heller ville være hensigtsmæssigt.

Vi kan forstå, at videreførelse sker ud fra en forventning om, at den bliver gennemført i hele EU. Dette kan vi også støtte, hvis det af praktiske grun-de er mest hensigtsmæssigt. Vi går dog ud fra, at sagen vil blive taget op igen, hvis ikke EU træffer den forventede beslutning. Sagen må i så fald genovervejes med henblik på at undgå, at danske virksomheder stilles rin-gere end andre virksomheder i EU.

Med venlig hilsen

Martin Kjeldsen-Kragh

Direkte 3370 1113
mkk@realkreditforeningen.dk

12. august 2011

Finanssektorens Hus
Amaliegade 7
1256 København K

Telefon 3336 1311
Fax 3393 0260

mail@realkreditforeningen.dk
www.realkreditforeningen.dk

Journalnr. 411/13
Dok. nr. 289457-v1

Pr. e-mail – ministerbetjening@ftnet.dk

12. august 2011

msp

S505 - D27458

Finanstilsynet
Århusgade 110
2100 København Ø

Att.: Specialkonsulent Louise Villumsen

Høring over ændring af lov om finansiel virksomhed m.fl.

Vi har den 4. juli modtaget jeres udkast til ændring af lov om finansiel virksomhed m.fl. (Bevilgning af engagementer, tilladelse til og tilsyn med auktionsplatform for handel med CO₂-kvoter og fælles datacentre) med anmodning om vores bemærkninger til udkastet.

Efter en gennemgang af lovudkastet vil vi knytte en række principielle kommentarer til forslaget om, at **fælles datacentre** kommer under tilsyn. Der er lagt op til, at tilsynet med de fællesejede datacentre vil være på it-området i form af krav om overholdelse af bekendtgørelsen om outsourcing og bilag 5 i bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl.

Vi ser **ikke** behov for at indføre nyt tilsyn med de fælles datacentre. Efter vores opfattelse dækker systemrevisionsbekendtgørelsen og reglerne om outsourcing jeres behov for at påse, at de finansielle virksomheders it-drift er tilstrækkeligt sikret mod nedbrud.

Vi er også kritiske overfor den foreslåede model for tilsyn med it-området i datacentre. Der er tale om en model, hvor det afhænger af ejerkonstruktionen, om de virksomheder, der udfører it-drifts opgaver for finansielle virksomheder, underlægges tilsyn. De foreslåede regler indebærer en forskelsbehandling mellem de finansielle virksomheders it-leverandører, hvor nogle påføres administrative byrder og omkostninger, mens andre friholdes. Det er ikke acceptabelt.

I forhold til de foreslåede ændringer i **hvidvaskloven** har vi bemærket, at der i § 17, stk. 2, foreslås et nyt krav vedrørende oplysninger indhentet fra tredjemand. Fremover skal man "indhente tilstrækkelige oplysninger om tredjemand til at kunne lægge til grund, at den pågældende har indført foranstaltninger til bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme".

Vi kan forstå, at ændringerne bl.a. foreslås på baggrund af anbefalinger fra Financial Action Task Force. Umiddelbart vil vi dog mene, at kravet i praksis kan blive tungt at administrere, og lovbemærkningernes pkt. 2.13.5. indeholder ikke oplysninger om rækkevidden af den nævnte undersøgelse. Vi vil derfor gerne have uddybet, hvilke forventninger der er til den pågældende undersøgelse og have eksempler på, hvad I nærmere forstår ved "tilstrækkelige oplysninger"?

Vi har ingen kommentarer til de øvrige elementer i lovudkastet.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in black ink that reads "Mette Saaby Pedersen". The signature is written in a cursive, flowing style with a long horizontal stroke at the end.

Mette Saaby Pedersen

Finanstilsynet
Juridisk kontor
Århusgade 110
2100 København Ø.

Brøndby, den 12.august 2011

Høringsvar ifm. ændring af betalingstjenesteloven 2011.

Indledningsvis vil vi gerne takke for at vi har haft lejlighed til at kommentere på udkastet til ændring af en række love, herunder bl.a. betalingstjenesteloven, jf. lovforslagets § 2.

Vores overordnede holdning til hele surcharging problematikken er at:

- **Splitmodellen løser ikke EU-kommissionens anbringende, men giver basis for fortsat diskrimination.**
- **Splitmodellen er skabt for at beskytte dankortet, modellen er unik dansk.**
- **Forbud mod surcharging er den eneste reelle løsning.**
- **Forslaget vil fastholde strukturen på det danske marked, med begrænset konkurrence til skade for alle markedsdeltagere, på nær den dominerende spiller.**

Vi har med tilfredshed noteret os bemærkningen i pkt. 2.8.1.2. om forslagets baggrund, hvoraf det fremgår at:

”Fremadrettet skal der gælde ens regler for fastsættelse af gebyrer for alle betalingsinstrumenter med og uden chip, herunder dansk og udenlandsk udstedte internationale betalingsinstrumenter”

Med baggrund i ovennævnte formulering om ”ens regler for fastsættelse af gebyrer” må det undre meget, at man har valgt den såkaldte split-model hvad angår overvæltning af gebyret (surcharging) og ikke også på det område vælger ens regler for alle betalingsinstrumenter, uanset om disse er debet- eller kreditbetalingsinstrumenter.

Det fremgår af pkt. 2.8.2.2. at formålet med ændringen er at undgå, at der diskrimineres mellem borgere i de forskellige medlemslande. Det er vores opfattelse at man ikke opnår dette med nærværende forslag, idet udenlandske EU-borgere der kommer til Danmark stadig vil opleve at de bliver diskrimineret. Privat har de ofte ikke samme adgang til debetkort som danskerne og i forbindelse med forretningsrejser anvendes debetkort stort set aldrig. Da udlændingene heller ikke har mulighed for at betale med check i dansk valuta har de, modsat danskere, ikke mulighed for at undgå surcharging. Både checks og kontanter er i øvrigt dyre og ikke særligt effektive betalingsmidler. Endelig indeholder hvidvaskloven et forbud mod kontant betaling af beløb over 100.000 kr., ligesom udlændinge ikke må medbringe store kontante beløb ved indrejse, uden at de har anmeldt dette inden afrejse til EU / inden afrejse fra andet EU-land.

Af samme punkt fremgår det, at formålet med sondringen er at tilskynde til brugen af effektive betalingsinstrumenter. For det første er et kreditkort fuldt ud lige så effektivt som et debetkort rent funktionsmæssigt. For det andet sikrer betalingsgarantien på et kreditkort betalingsmodtager væsentlig bedre end hvis kunden betaler med dankort og endelig er kreditkorttransaktioner med til at udjævne forbruget hen over måneden, idet det aldrig er "sidst på måneden". Dette bevirker, at forretningerne oplever et kunde flow der er bedre fordelt over måneden.

Det er vores principielle opfattelse, at sondringen mellem debetkort og kreditkort i surcharging-mæssig sammenhæng reelt bevirker, at betalingstjenestedirektivets bestemmelser om ret til etablering som betalingstjenesteudbyder i et andet EU-land bliver illusorisk idet en virksomhed, for at kunne konkurrere på lige vilkår, er nødsaget til at opnå en banklicens, således at man kan modtage indskud og dermed har mulighed for at udstede debetkort. Herved diskrimineres bl.a. de udenlandsk ejede betalingstjenesteinstitutter der i dag driver virksomhed med kreditkortudstedelse i Danmark. Vi kan kun se udkastet som et forsøg på at bevare den dominerende rolle dankortet har og cementere den nuværende infrastruktur med én dominerende spiller.

Af pkt. 2.8.3.2. i bemærkningerne fremgår det at:

"For at bringe de danske regler i overensstemmelse med EU-retten skal der fremadrettet sondres mellem kredittransaktioner og debettransaktioner."

Denne formulering forekommer at være i direkte modstrid med de faktiske forhold. Kendsgerningen er, at intet i EU-retten kræver at der sondres mellem kredittransaktioner og debettransaktioner. Det som EU har påpeget i sin kritik af de hidtidige danske regler er, at der i dag sker en diskriminering af indehavere af udenlandsk udstedte kort, idet disse kortindehavere i den fysiske handel må surcharges jf. bestemmelsen i § 6 stk. 2 i Bekendtgørelse nr. 65 af 28.1.2011, mens det tilsvarende er forbudt at surcharge ved betaling med dansk udstedte internationale betalingsmidler, jf. samme bekendtgørelses § 5 og betalingstjenestelovens § 80 stk. 6.

Hele sondringen mellem debetkort (hvor der i princippet ikke findes andre end dankortet) og kreditkort er kunstig, og må ses som en ren "lex Dankort" med det formål at beskytte dankortet mod konkurrence jf. også artiklen i Politiken den 25. marts 2011:

"Offentligheden har nok ikke været klar over det, men dankortet har været under et kolossalt pres og stor risiko for at kollapse. Nu har vi sagt, at man vælter gebyrerne over på de kreditkort, som bankerne er meget ivrige efter at tilbyde," siger erhvervs- og økonomiminister Brian Mikkelsen (K) og tilføjer: "Hvis der var kommet gebyr på dankortet, ville det gå i opløsning, fordi andre kort ville begynde at konkurrere med det. Det afværger vi, og det er en kæmpe hjælp for butikker og internethandel, som sparer penge på transaktionsomkostninger."

En enklere og mere naturlig løsning på den af EU rejste kritik havde været at gøre som de fleste EU-lande, herunder Sverige, og forbyde enhver form for surcharging, således at betalingsmodtager afholdt omkostningerne til modtagelse af betalingskort på nøjagtig samme måde som betalingsmodtager afholder alle omkostninger i forbindelse med modtagelse af kontanter.

Bemærkninger til de enkelte ændringsforslag:

§ 2 nr. 1: ingen bemærkninger

§ 2 nr. 2: Nyt stk. 2 til § 78: Teksten kan opdeles i 2 led. Første led er en videreførelse af den tidligere bestemmelse, der igen er baseret på EU's betalingstjenestedirektiv. Andet led indeholder en bemyndigelse til ministeren til at fastsætte nærmere regler om forbud eller begrænsning af retten til at opkræve gebyr.

Det fremgår af bemærkningerne, at med den foreslåede bestemmelse får økonomi- og erhvervsministeren adgang til at forbyde eller begrænse betalingsmodtagers ret til at opkræve gebyr hos betalere. Det fremgår endvidere at:

"Betalingskortmarkederne er dynamiske markeder, der hele tiden teknologisk udvikler nye betalingsinstrumenter og nye betalingstjenester. Eksempelvis er brugen af kontaktløse betalingsinstrumenter i fremgang, og specielt betaling med mobiltelefoner, i kraftig udvikling. Det kan derfor ikke udelukkes, at der kan blive behov for løbende at ændre reglerne for retten til at overvælte gebyr på betalere, herunder at gennemføre en begrænset ret til overvæltning. Med den foreslåede bemyndigelse kan loven på en hurtig og smidig måde tage højde for fremkomsten af nye betalingsinstrumenter, så reglerne ikke kommer til at hæmme udviklingen af nye betalingsinstrumenter."

Vi kan fuldt ud tilslutte os at der skal være mulighed for løbende at tilpasse bestemmelserne omkring surcharging ifm. at markedet for betalingsinstrumenter ændrer sig i hastigt tempo.

For at tydeliggøre bemyndigelsens omfang, vil vi tillade os at foreslå at teksten ændres som følger, jf. også anvendelsen af begrebet "overvæltning" i bemærkningerne:

»Stk. 2. Udbyderen må ikke hindre betalingsmodtager i at viderefakturere (overvælte) gebyret til betalere for brugen af det pågældende betalingsinstrument eller tilbyde betalere en rabat. Økonomi- og

erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om forbud eller begrænsning af retten til at viderefakturere (overvælte) gebyr.«

Herved opnår man en entydighed: Udbyder opkræver et gebyr hos betalingsmodtager. Betalingsmodtager har mulighed for at overvælte dette gebyr på eller viderefakturere dette gebyr til betaler.

§ 2 nr. 3: Ophævelsen af § 80 stk. 4 er en naturlig konsekvens af at man ønsker at alle betalingsmidler behandles ens og denne ophævelse kan vi til fulde tilslutte os.

Ophævelsen af § 80 stk. 6 er derimod efter vores opfattelse ikke hverken en fornuftig eller logisk konsekvens af den af EU rejste sag. For os at se bør bestemmelsen bevares og udvides, således at der indføres et generelt forbud mod surcharging. Danmark har i forvejen de højeste priser i EU og tilladelse til surcharging vil yderligere forværre dette billede.

Det fremgår af bemærkningerne til ophævelsen af § 80 stk. 6 at:

”Endvidere vil alle borgere, der gennemfører en kredittransaktion med et betalingsinstrument i den fysiske handel, blive behandlet ens.”

Dette er ikke korrekt. For det første vil betaler opleve forskelle fra betalingsmodtager til betalingsmodtager, for det andet vil samme betaler kunne opleve forskelle hos én og samme betalingsmodtager, afhængig af hvilket kreditbetalingsinstrument vedkommende anvender. F.eks. kan betalingsmodtager vælge kun at surcharge visse kreditkort og undtage andre. Et eksempel kunne være at man undtager ”egne” kreditkort som COOP Mastercard i COOP forretningerne, Magasin- og ILLUM Mastercards i de respektive stormagasiner eller SAS EuroBonus MasterCard hos SAS. Eller betalingsmodtager kan vælge at surcharge på betalingskort, hvilket er relativt nemt, og undlade at surcharge på f.eks. mobilbetalinger, idet dette teknisk kan være mere kompliceret. Resultatet er, at kunderne generelt vil have sværere ved at overskue den samlede pris vedkommende skal betale og det bliver mere kompliceret at vælge det bedste betalingsinstrument set ud fra kundens (betalers) synspunkt.

§ 2 nr. 4: I det omfang man ved ophævelsen af § 80 stk. 6 vil tillade surcharging, kan vi fuldt ud tilslutte os reglen om at betalingsmodtager ikke må overvælte et højere gebyr på betaler, end det gebyr betalingsmodtager selv betaler til indløser. For at undgå enhver uklarhed er det vores anbefaling, at man i bestemmelsen tydeliggør fortolkningen af begrebet ”gebyr”. Det bør præciseres, jf. Konkurrencestyrelsens afgørelse af 1. december 2006 i Journal nr. 4/0220-8901-0001/ISA/BJJ, at adgangen til at surcharge alene angår provisionsatsen og ikke rentetillæg for hurtigere udbetaling, andel af årsgebyr, betaling for terminal eller dataforbindelse m.v.

§ 2 nr. 5: ingen bemærkninger

§ 2 nr. 6: Vi er enige i denne tilretning, således at der hurtigt kan gennemføres ændringer i retten til at overvælte gebyret, dersom den teknologiske udvikling gør dette nødvendigt.

§ 2 nr. 7: ingen bemærkninger

§ 2 nr. 8: ingen bemærkninger

§ 2 nr. 9: ingen bemærkninger

Supplerende bemærkninger:

§ 80 stk. 7. Det er vores opfattelse, bl.a. ud fra klagesager under de hidtidige regler, at det bør fremgå af loven, at dersom en betalingsmodtager vælger at overvælte gebyr (surcharge) i forbindelse med modtagelse af (kredit-) betalingsinstrumenter, skal betalingsmodtager også kreditere betaleren det tidligere opkrævede gebyr, dersom betaleren returnerer den købte genstand.

§ 83 stk. 1 I forbindelse med den forestående lovrevision, skal vi tillade os at påpege at formuleringen i betalingstjenestelovens § 83 stk.1 om at en betalingsmodtager der opkræver gebyr, skal oplyse betaleren herom, før betalingstransaktionen iværksættes, ikke er hensigtsmæssig.

Det er vores vurdering at begrebet "før betalingstransaktionen iværksættes" bør præciseres og udvides, idet oplysning om at man vil blive pålagt et gebyr ved betaling ikke er til stor nytte, hvis man først har spist middagen eller overnattet på hotellet. På det tidspunkt man får præsenteret regningen, hvilket er "før betalingstransaktionen iværksættes" er selve ydelsen forbrugt, og kunden har ingen mulighed for at undgå at betale gebyret.

Af hensyn til såvel fair konkurrence som overskuelighed for forbrugerne, må det være et krav, at oplysningerne gives alle de steder hvor forretningsstedets priser i øvrigt fremgår (fysisk eller digitalt), f.eks. menukort, prislister, skilte, hjemmesider m.m., således at kunden har en mulighed for at fravælge den pågældende restaurant, hotel eller forretning og finde en (et) andet sted, som ikke surcharger og som har valgt at betragte denne omkostning på linie med øvrige omkostninger der er ved at drive virksomhed: løn, husleje, gebyrer og renter til bank, lys, varme, forsikringer, aftale med sikkerhedsfirma om vagtordning og afhentning af dagens kontante omsætning m.m.

Et forslag til en formulering kunne være: På al informationsmateriale og markedsføringsmateriale, fysisk eller digitalt, hvor der oplyses priser, samt ved bestilling / køb af varen eller tjenesteydelsen skal sælger på tydelig måde oplyse størrelsen af et eventuelt kreditbetalingsinstrument gebyr som overvæltes på betaler.

Dersom Finanstilsynet måtte ønske at få uddybet noget af det ovenstående, er tilsynet velkommen til at kontakte undertegnede på e-mail: henrik.balslev@sebkort.dk eller på mobil 40 68 50 38, ligesom vi naturligvis gerne deltager i et eventuelt møde.

Venlig hilsen
SEB Kort

Henrik Balslev
Manager, jura og forsikring

Finanstilsynet
ministerbetjening@ftnet.dk

15. august 2011

Dok. 118832/thh

Forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om betalingstjenester og elektroniske penge, lov om værdipapirhandel m.v., lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme og forskellige andre love.

Forbrugerrådet har modtaget ovenstående lovforslag i høring. Lovforslagets § 2 giver anledning til følgende bemærkninger:

Overordnet set finder Forbrugerrådet, at det er et fremskridt, at brugerbetaling tillades for de dyre kreditkortbetalinger. Dette er et nødvendigt skridt for at fremme brugen af billige betalingskort i en situation, hvor butikkernes - og dermed forbrugernes - samlede regning for at bruge betalingskortsystemet, vokser år for år.

Forbrugerrådet finder det imidlertid stærkt betænkeligt, at lovforslaget (med den tilhørende bekendtgørelse om gebyrer ved brug af internationale betalingsinstrumenter) ophæver de hidtil gældende grænser for, hvor høje gebyrer bankerne må opkræve fra butikkerne når de tager imod internationale debet- og kreditkort. Fremover vil gebyrernes størrelse alene blive reguleret af betalingstjenestelovens § 79, som fastsætter, at gebyrerne ikke må være højere, *end hvad der ville være tilfældet under virksom konkurrence*. Denne form for regulering har dog vist sig ineffektiv. Således er der ingen regulering sket af de gældende gebyrlofter siden 2003 på trods af voldsom vækst i brugen af internationale debet- og kreditkort, og deraf følgende stordriftsfordele. Til sammenligning faldt prisen pr. betaling i dankortsystemet med omkring 30 procent mellem 2002 og 2008, på trods af langt lavere vækst i disse betalinger.

Forbrugerrådet skal derfor opfordre til at gebyrlofter fastholdes, så længe der ikke er virksom konkurrence på betalingskortområdet, og at disse kombineres med yderligere tiltag der kan beskytte forbrugere og butikker mod urimelige priser og avancer.

Med venlig hilsen

Vagn Jelsø
Afdelingschef

Troels Holmberg
Økonom

Fiolstræde 17
Postboks 2188
DK-1017 København K

Tlf. (+45) 7741 7741
Fax (+45) 7741 7742
Mail for@for.dk
Web www.for.dk

Finanstilsynet
Att.: Juridisk Kontor
Århusgade 110
2100 København Ø

ministerbetjening@finet.dk

Direktionen
Havnegade 5
1093 København K
Tlf.: 33 63 63 63
Fax: 33 63 71 01
nationalbanken@nationalbanken.dk
www.nationalbanken.dk

15. august 2011

Ansvar: 10212
Dokument: 112001

Høring af forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om betalingstjenester og elektroniske penge, lov om værdipapirhandel m.v., lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme og forskellige andre love

Finanstilsynet har sendt ovennævnte lovforslag i høring med anmodning om Nationalbankens kommentarer.

I lovforslaget foretages der en række ændringer, der skal sikre, at den finansielle lovgivning er i overensstemmelse med internationale regelsæt. Herudover foreslås der gennemført en række initiativer som opfølgning på den finansielle krise.

Nationalbanken støtter overordnet set lovforslaget. Nedenfor fremgår Nationalbankens kommentarer på konkrete dele af lovforslaget.

Regler for indfrielse og erhvervelse af instrumenter, der kan indgå i basiskapitalen

I lovforslaget foreslås Finanstilsynet bemyndiget til at fastsætte nærmere regler for indfrielse og erhvervelse af instrumenter, der kan indgå i basiskapitalen. Det fremgår af bemærkningerne, at bemyndigelsen vil blive anvendt til bl.a. at stille krav om, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber skal søge Finanstilsynets tilladelse, for de foretager indfrielse eller erhvervelse af egen aktie-, garant- og andelskapital.

Nationalbanken finder det hensigtsmæssigt, at Finanstilsynet bliver bemyndiget til at fastsætte nærmere regler for pengeinstitutters, realkreditinstitutters, fondsmæglerselskabers og investeringsforvaltningsselskabers egne udstedte instrumenter, der kan indgå i basiskapitalen. Nationalbanken støtter således kravet om, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglersel-

skaber og investeringsforvaltningsselskaber forud for indfrielse eller erhvervelse af egen aktie-, garant- eller andelskapital skal indhente Finanstilsynets godkendelse hertil. Det er vigtigt at sikre, at en nedbringelse af institutternes aktie-, garant- og andelskapital kun sker, når det er forsvarligt i forhold til instituttets drift og likviditet. Det tilsynsmæssige skøn ved godkendelsen bør ikke begrænses i den kommende bekendtgørelse.

Bevilling af engagementer med medlemmer af bestyrelsen og direktionen

Der foreslås en ændring i forhold til hvilke engagementer i finansielle virksomheder, der kræver forudgående tilladelse fra bestyrelsen. Med lovforslaget foreslås anvendelsesområdet udvidet til også at omfatte engagementer med og sikkerhedsstillelse fra virksomheder, hvor bestyrelsesmedlemmet eller direktoren i den finansielle virksomhed direkte eller indirekte besidder en kvalificeret andel.

Bestyrelsens forudgående godkendelse af visse engagementer skal dæmme op for en situation, hvor en nær tilknytning til den finansielle virksomheds ledelse fører til en for velvillig bedømmelse af vedkommende som debitor. Risikoen må vurderes at være til stede ikke kun i de tilfælde, hvor bestyrelsesmedlemmet eller direktoren er en del af ledelsen, men også når denne personkreds ejer en kvalificeret andel i virksomheden. Nationalbanken støtter derfor forslaget om, at disse engagementer ligeledes kræver forudgående godkendelse fra bestyrelsen.

Forlængelse af overgangsordning i § 125 a i lov om finansiel virksomhed

Ændringen til § 125 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed indarbejder en forlængelse af den gældende overgangsordning til også at gælde i 2012. Institutter, der anvender interne metoder til opgørelse af de risikovægtede poster for kredit- og operationel risiko, skal dermed også i 2012 have en basis-kapital på mindst 80 pct. af kapitalkravet.

En reduktion af kapitalkravene i den nuværende situation er uhensigtsmæssig, da det vil kunne vanskeliggøre institutternes overholdelse af de nye kapitalkrav, der forventes indfaset i EU fra 2013. Nationalbanken støtter derfor en forlængelse af overgangsordningen i 2012.

Tilsyn med fælles datacentraler

Finanstilsynet får med lovforslaget mulighed for at fore tilsyn med it-sikkerheden i de fælles datacentraler. Finanstilsynet får herefter bl.a. mulighed for at kræve ændringer i it-sikkerheden i de fælles datacentraler, hvis denne ikke vurderes forsvarlig, ligesom Finanstilsynet får mulighed for at gribe ind, hvis outsourcing fra datacentralerne ikke lever op til kravene om outsourcing.

Svigt i en datacentral kan have negative konsekvenser for store dele af den finansielle sektor. Nationalbanken finder det derfor hensigtsmæssigt, at der gennemføres et tilsyn med it-sikkerheden i de fælles datacentraler.

Overvæltning af gebyrer for brug af betalingsinstrumenter

Der foreslås en række ændringer af lov om betalingstjenesters regler om overvæltning af gebyrer på betalingsinstrumenter. Ændringerne indebærer, at danske og udenlandske kortholdere bliver omfattet af de samme regler. Herudover bemyndiges økonomi- og erhvervsministeren til at undtage nye betalingsformer for eventuelt hæmmende gebyrregler. Nationalbanken kan tilslutte sig de foreslåede ændringer.

Ophævelse af lov om pengesedler i Grønland

I forhold til forslag om ophævelse af lov om pengesedler i Grønland kan Nationalbanken oplyse, at Nationalbanken efter en henvendelse fra det grønlandske selvstyre i efteråret 2010 har indstillet arbejdet med at udvikle en grønlandsk seddelsérie. Det grønlandske selvstyre ønsker således ikke længere at indføre særlige, grønlandske pengesedler. Lov om pengesedler i Grønland er derfor ikke længere relevant, og Nationalbanken støtter ophævelsen af loven.

Med venlig hilsen

Per Callesen

København den 15. august 2011
J.nr. H.23-369

Finanstilsynet
Juridisk kontor
Århusgade 110
2100 København Ø.

Vedr.: Høring af forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om betalingstjenester og elektroniske penge, lov om værdipapirhandel m.v., lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme og forskellige andre love (Bevilling af engagementer, tilladelse og tilsyn med auktionsplatform for handel med CO2-kvoter og fælles datacentre).

Dansk Ejendomsmæglerforening har modtaget ovenstående forslag, og foreningen skal i relation til lovforslagets § 4 og ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme bemærke følgende:

Dansk Ejendomsmæglerforening har fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, der er tilsynsmyndighed for foreningens medlemmer i en mail af den 26. oktober 2010 fået oplyst, at ejendomsmæglere ikke kan have lejlighedskunder under henvisning til vejledningen (Finanstilsynets vejledning) afsnit 10.3, punkt 19.

Dansk Ejendomsmæglerforening forudsætter i nærværende høringssvar, at definitionen af lejlighedskunder, jf. lovforslagets § 4, nr. 9 og § 4, nr. 12, ikke har betydning for ejendomsmæglere, idet de efter det oplyste ikke kan have lejlighedskunder.

Foreningen har ikke yderligere bemærkninger til høringen.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Heidi Bach', is written over the typed name.

Heidi Bach
Juridisk konsulent
Dir.tlf. 3264 4595
e-mail: hb@de.dk

Islands Brygge 43
2300 København S

T: 7025 0999

F: 3264 4599

E-mail: de@de.dk

Internet:

www.de.dk

Finanstilsynet
Juridisk kontor
Århusgade 110
2100 København Ø

ministerbetjening@ftnet.dk

FIL-samlelovsforslag - høringsvar fra Forsikring & Pension (Bevilling af engagementer, tilladelse til og tilsyn med auktionsplatform for handel med CO2-kvoter og fælles datacentraler)

Forsikring & Pension har modtaget samlelovsforslaget i høring og har i den anledning følgende bemærkninger:

Vedr. forslag til ændringer af lov om finansiel virksomhed (FIL)

Til § 1, nr. 23 - FIL § 347 b - uvildige undersøgelser

Det foreslås, at FIL § 347 b ændres, således at Finanstilsynet ikke længere er aftalepart med det formål bl.a. at undgå, at de sagkyndiges undersøgelse skal i udbud.

Forsikring & Pension kan støtte, at ændringsforslaget medfører, at der ikke længere kan ske offentliggørelse af en afgørelse om indledning af en uvildig undersøgelse.

Forsikring & Pension har forståelse for, at det kan være hensigtsmæssigt at undgå udbudsreglerne. Dette må imidlertid ikke indebære en dårligere retsstilling for virksomheden.

Det blev anført i bemærkningerne til lov nr. 579 af 1. juni 2010, at virksomheden har den samme retstilling over for de sagkyndige, som hvis det var Finanstilsynet selv, der foretog undersøgelsen. Forsikring & Pension ønsker det i lovforslaget præciseret, at det samme vil gælde efter ændringsforslaget. Således vil f.eks. forvaltningsloven, offentlighedsloven og retssikkerhedsloven gælde, herunder de begrænsninger der følger af forbuddet mod selvinkriminering i retssikkerhedsloven.

Til § 1, nr. 8 - FIL § 39, stk. 6 - ny indberetningspligt for grænseoverskridende virksomhed i lande uden for EU/EØS

Der foreslås indført en ny indberetningspligt, som medfører en ny administrativ byrde for virksomhederne. Forsikring & Pension mener ikke, at der foreligger tilstrækkeligt tungtvejende argumenter for at indføre en sådan indberetningspligt. Endvidere er Forsikring & Pension usikker på, hvilke oplysninger, som skal indberettes, jf. nedenfor. Forsikring & Pension skal derfor opfordre til, at forslaget tages ud af lovforslaget med henblik på en nærmere drøftelse med branchen.

15.08.2011

Forsikring & Pension
Philip Heymans Allé 1
2900 Hellerup
Tlf. 41 91 91 91
Fax 41 91 91 92
fp@forsikringogpension.dk
www.forsikringogpension.dk

Julie Gyldenløve Skovborg
Chefkonsulent
Dir. 41 91 90 48
jgs@forsikringogpension.dk

Vores ref. JGS/hes
Sagsnr. GES-2011-00173

Brancheorganisation
for forsikringssekskaber
og pensionskasser

Formålet med den gældende indberetningspligt efter FIL § 39 inden for EU og lande, som Unionen har indgået aftale med, er at opfylde EU-regler, herunder at videregående den indberettede meddelelse til tilsynsmyndigheden i værtslandet. Derimod er formålet med den nye indberetningspligt uklår. Forsikring & Pension skal anmode om – såfremt forslaget opretholdes - at det gøres klart i bemærkningerne hvilke hensyn, der nu berettiger til den nye administrative byrde.

De oplysninger, som skal indberettes efter forslaget, adskiller sig endvidere fra den indberetningspligt, som i dag gælder efter FIL § 39. Dersom forslaget opretholdes, skal Forsikring & Pension anmode om, at følgende afklares:

Til stk. 6:

- Definitionen af "aktiviteter, som ønskes udøvet".

Bestemmelsen bør afgrænses til indberetning af aktiviteter, som medfører væsentlig risiko for virksomheden, hvilket også er i tråd med, at oplysningerne skal bruges i det risikobaserede tilsyn.

Vi er i tvivl om, hvad der skal indberettes, og hvordan indberetningen adskiller sig fra de gældende indberetninger inden for EU efter stk. 1. Vil det være tilstrækkeligt at henvise til en række forsikringsklasser og et land, eller skal der endvidere indberettes om f.eks. antal policer, summer, vilkår mv.?

Omfatter det f.eks. transport eller vareforsikring? Vil det f.eks. kræve meddelelse at forsikre en forsendelse, der skal ende i et land uden for EU, eller når et dansk firma forsikrer en forsendelse, som sendes fra et land uden for EU? Omfatter det samarbejder, hvor policerne i et land uden for EU frontes af et andet selskab, men risikoen reassureres direkte tilbage til det danske selskab?

- Kravet om forudgående indberetning senest en måned inden aktiviteterne påbegyndes.

Det fremgår af de almindelige bemærkninger på s. 20 i lovforslaget, at formålet med indførelse af en frist for indberetning er at give Finanstilsynet mulighed for at udtale sig om ændringen, inden den træder i kraft. Eftersom indberetningspligten ikke vedrører ansøgning om tilladelse mv., skal Forsikring & Pension anmode om at få uddybet, hvilke udtalelser/forvaltningsretlige kompetencer, som Finanstilsynet tildeles? Hvis Finanstilsynet tildeles kompetencer, bør dette beskrives i lovforslaget.

Vi skal anmode om at få afklaret, hvordan udbud skal håndteres. Således bydes der ofte ind på udbud uden sikkerhed for, at disse vindes. Bør der ske anmeldelse af udbud, eller er det tilstrækkeligt, at anmeldelsen først sker, hvis udbuddet vindes?

Til stk. 7:

- Meddelelse ved ændring i de meddelte aktiviteter.

I lyset af at indberetningspligten ved ændringer i de meddelte aktiviteter ikke gælder for forsikringsbranchen ved aktiviteter inden for EU, mener Forsikring & Pension, at pligten bør udgå. Derudover vil kravet kunne resultere i et større bureaukrati, hvor forsikringselskaber f.eks. vil skulle "mærke" den enkelte police med henblik på erindring om orientering af Finanstilsynet ved ændringer/ophør.

Dersom indberetningspligten ved ændringer fastholdes, skal Forsikring & Pension anmode om en begrundelse herfor samt foreslå, at det i lovtæksten præciseres, at der alene skal ske indberetning ved "væsentlige" ændringer, hvilket også er i tråd med, at oplysningerne skal bruges i det risikobaserede tilsyn.

Ikrafttræden

- Den nye indberetningspligt foreslås at træde i kraft fra 1. januar 2012.

Forsikring & Pension formoder, at forslaget ikke skal have tilbagevirkende kraft. For at undgå enhver tvivl f.s.v.a. igangværende aktiviteter, bør der i lovforslaget indsættes en overgangsbestemmelse, hvorefter allerede iværksatte aktiviteter skal undtages for indberetning, herunder ved ændringer i disse aktiviteter.

Til § 1, nr. 10 - ændring af FIL § 78, stk. 1, nr. 2

Lovforslaget vedrører "engagementer", og har derfor ikke direkte relation til forsikringsbranchen. Umiddelbart forekommer det dog meget vidtgående, at lade indehavelsen af en "kvalificeret andel", dvs. blot 10 pct. af virksomheden, være bestemmende for, om en direktør/et bestyrelsesmedlem har en sådan indflydelse på et selskab, at det skal omfattes af § 78. Det forekommer mere indlysende at lade det være afgørende, om pågældende direktør/bestyrelsesmedlem har bestemmende indflydelse (som defineret i VPHL § 31) på virksomheden.

Til § 1, nr. 18 - fælles datacentraler

Forsikring & Pension er enig i, at datacentralerne bør leve op til samme krav til it-sikkerhed, som gælder for de finansielle virksomheder. Forsikring & Pension ønsker det for god ordens skyld præciseret - f.eks. i de specielle bemærkninger - at datacentralen fortsat forventes at overholde den kontraherende finansielle virksomheds specifikke it-politik, udover at datacentralerne skal leve op til datacentralernes egen it-sikkerhedspolitik.

Vedr. forslag til ændringer af værdipapirhandelsloven (VPH)

Det foreslås efter VPH § 28, at ledende medarbejdere fremover selv skal indberette meddelelse om transaktioner til Finanstilsynet elektronisk ved brug af elektronisk underskrift. Efter gældende ret skal ledende medarbejdere give meddelelse til det udstedende selskab, der herefter indberetter til Finanstilsynet. Der er tale om en omfattende indberetningspligt, da ledende medarbejdere bl.a. omfatter bestyrelsesmedlemmer, og da ledende medarbejdere også skal indberette deres nærtstående transaktioner vedrørende det udstedende selskabs og andre værdipapirer, som er knyttet til sådanne aktier.

Ændringsforslaget angives at medføre en mindre administrativ lettelse for selskaberne. Forsikring & Pension er uenig i denne vurdering og mener, at ændringsforslaget i sin nuværende udformning vil medføre øgede administrative byrder.

Således forventer Forsikring & Pension, at det fortsat vil være f.eks. medarbejdere i direktionssekretariatene, som på vegne af de ledende medarbejdere foretager indberetningerne. Forsikring & Pension forventer ikke, at de enkelte ledende medarbejdere vil ønske at påtage sig ansvaret for indberetningen, fordi der er tale om komplicerede indberetninger, hvor der kan ifaldes straf ved fejl og forsømmelser.

Efter Forsikring & Pensions opfattelse sikrer den nuværende proces, at indberetningerne til Finanstilsynet er ensartede, og at indberetningerne foretages af rutinerede medarbejdere. For de selskaber, der udsender en selskabsmeddelelse, er selskabet alligevel involveret.

Det anføres i de specielle bemærkninger, at "Formålet med § 28a er at skabe gennemsigtighed og offentlighed omkring ledende medarbejders handel med aktier i det udstedende selskab" Forsikring & Pension finder, at dette allerede imødekommes ved de nugældende regler. Indføjelser af pligt for den enkelte ledende medarbejder til selv at indberette ændringerne til Finanstilsynet vil ikke skabe øget gennemsigtighed eller offentlighed men vil tværtimod øge risikoen for fejl og risikerer at indebære en uensartet og dermed uforudsigelig kommunikation til omverdenen.

Hvis ændringsforslaget opretholdes, skal Forsikring & Pension opfordre til følgende ændringer med henblik på at undgå ekstra administrative byrder:

- At adgangen til at give fuldmagt til medarbejdere i selskabet til at foretage indberetningen bliver enkel, således at selskaberne fortsat vil kunne foretage indberetninger på den enkelte ledende medarbejders vegne. Fuldmagtsforholdet skal være en sag mellem den enkelte ledende medarbejder og selskabet.
- At reglerne også skal kunne anvendes uden brug af NemId, herunder af udlændinge, der ikke råder over NemId, og ved brug af fuldmagt.
- At løsningen også udformes på engelsk.

Vedr. forslag til ændringer af hvidvaskloven

Til § 4, nr. 25 – skriftlige interne regler

Ved forslaget udvides pligten til at udarbejde interne regler til også at omfatte gældende EU-forordninger på hvidvaskområdet. Kravet vil kræve en større omstillingsbyrde i virksomhederne ved gennemgang og justering af eksisterende forretningsgange. På den baggrund bør forslaget medtages i lovforslagets afsnit om "økonomiske og administrative konsekvenser". Desuden bør kravet omtales i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til § 4, nr. 27 og 29 om afregistrering af virksomheder og personer

I forslaget til ændring af hvidvasklovens § 31, stk. 4, og § 34, stk. 4, gives Erhvervs- og Selskabsstyrelsen eller Finanstilsynet mulighed for at afregistrere virksomheder og personer omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 12, (øvrige

virksomheder og personer, der erhvervsmæssigt udøver en eller flere af de i bilag 1 nævnte aktiviteter) ved grove eller gentagende overtrædelser af hvidvaskloven, som begrundet en væsentlig forhøjet risiko for misbrug til hvidvask eller finansiering af terrorisme.

Forsikring & Pension

Vores ref. JGS/hes

Sagsnr. GES-2011-00173

Som Forsikring & Pension læser lovforslaget, er livsforsikrings- og pensionsvirksomhed ikke omfattet af denne mulighed. Henvisningerne i lovforslaget er imidlertid så mange og komplekse, at der vurderes at være behov for en præcisering heraf i bemærkningerne. Af bemærkningerne bør således direkte fremgå, at reglen ikke omfatter virksomheder, der allerede er under tilsyn som finansiel virksomhed, og at en lignende reaktion (afregistrering) ikke gælder for finansielle virksomheder. Dette underbygges også af, at finansielle virksomheder ikke skal registreres særskilt for at virke under hvidvaskloven, jf. dennes § 34, stk. 2, modsætningsvis.

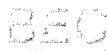
Vedr. tekniske bemærkninger

Endelig har Forsikring & Pension følgende tekniske bemærkninger:

- Der mangler en overskrift i lovforslagets almindelige bemærkninger på s. 36 vedrørende hvidvaskloven.
- Forsikring & Pension har set bort fra afsnittet om ændring af nationale regnskabsregler på s. 46 i lovforslaget, da Finanstilsynet har oplyst, at afsnittet er en fejl og vil blive taget ud.

Med venlig hilsen

Julie Gyldenløve Skovborg

bank

Finanstilsynet
Juridisk Kontor
Århusgade 110
2100 København Ø

11. august 2011

Høringssvar – Udkast til lovforslag om ændring af lov om finansiel virksomhed m.fl.

Finanstilsynet har ved brev af den 5. juli d.å. sendt ovennævnte lovforslag i officiel høring samt anmodet om bemærkninger fra bl.a. Finansrådet.

Finansrådet vil afgive høringssvar, som Skandinavisk Data Center A/S, Bankernes EDB Central og Bankdata kan tilslutte sig, for så vidt angår den del, der vedrører tilsyn med de fællesejede datacentre.

Derudover ønsker vi at fremsende følgende bemærkninger til lovdkastet:

Lovudkastets § 1 nr. 18 – tilsyn med fællesejede datacentre

1. I den nye § 343 r nævnes alene regler om betryggende kontrol og sikkerhedsforanstaltninger på it-området. Ingen af de øvrige områder, der er opført i § 71 stk. 1 er nævnt. Dette må tolkes således, at det alene er regler om betryggende kontrol og sikkerhedsforanstaltninger på it-området, der finder tilsvarende anvendelse på de fællesejede datacentre, mens dette ikke gælder for regler vedrørende de øvrige områder.

Dette kunne med fordel tydeliggøres ved - efter "..... denne lovs § 71 stk. 2" - at indføje: "jfr. § 71 stk. 1 nr. 8".

2. Det fremgår ikke klart af kommentarerne til lovdkastet, hvilket problem, der forårsager lovændringen, og hvilket hul, der forventes lukket ved lovændringen.

3. Det fremgår af kommentarerne til lovforslaget, at lovændringen rammer otte fællesejede datacentre. Det fremgår derimod ikke hvem disse datacentre er. Da de kommercielle leverandører på området endvidere ikke er omfattet af lovforslaget, mener vi, at der her er tale om en stærk konkurrenceforvriddning. Det er vores opfattelse, at det skal være "opgaven" og ikke ejerforhold/struktur, der skal være afgørende for, om virksomheden skal underkastes et direkte tilsyn og dermed de omkostninger mv., der følger heraf. Det er korrekt at målt på antallet af finansielle virksomheder, vil it-driftsforhold for hovedparten blive underlagt det direkte tilsyn, men målt på antal bankkunder, som it-driften vedrører, vil lovforslaget alene ramme omkring 1/3. En væsentlig del af it-driftsforholdet (målt på antallet af bankkunder)

vil således ikke være underlagt det direkte tilsyn, hvilket ikke forekommer rimeligt. Endeligt bemærkes det, at it-driftsforhold vedrørende dankort og sumclearing heller ikke vil være omfattet af det direkte tilsyn.

4. Det fremgår ikke klart af lovdokumentet, om straffebestemmelserne i § 373 stk. 2 finder anvendelse på de fællesejede datacentre.

5. I følge EU Kommissionens udtalelse af 5. juni 1999 og det efterfølgende momsforlig blev fællesejede datacentre ligestillet med interne it-afdelinger i momsmæssig henseende. I nærværende lovændring foretages en sondring mellem fællesejede datacentre og interne IT afdelinger. Vil lovændringen medføre en anden vurdering fra Skat for de fællesejede datacentre, når der foretages en sådan sondring i lovtæksten?

Med venlig hilsen

Helene Ekknud
Direktør

Skandinavisk Datacenter A/S
Borupvang 1
2750 Ballerup

Kurt Nørregaard
Direktør

Bankernes EDB Central
Havsteensvej 4
4000 Roskilde

Lene Weldum
Direktør

Bankdata
Erritsø Bygade 102
7000 Fredericia

Finanstilsynet
Juridisk Kontor
Århusgade 110
2100 København Ø

Sendt pr. mail til ministerbetjening@ftnet.dk

Udkast til lovforslag om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om betalingstjenester og elektroniske penge, lov om værdipapirhandel m.v., lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme og forskellige andre love

(Bevilling af engagementer, tilladelse til og tilsyn med auktionsplatform for handel med CO²-kvoter og fælles datacentraler)

Finanstilsynet har ved brev af 5. juli 2011 sendt ovennævnte lovudkast i officiel høring samt anmodet om Finansrådets bemærkninger til lovudkastet.

I den anledning fremsender Finansrådet følgende bemærkninger:

§ 1 i lov om finansiel virksomhed

Lovudkastets § 1, nr. 6 – Bemyndigelse vedrørende egne kapitalinstrumenter

Ifølge lovudkastets § 1, nr. 6, foreslås Finanstilsynet bemyndiget til at fastsætte regler for pengeinstitutternes egne kapitalinstrumenter, herunder om indfrielse og erhvervelse. Der vil blandt andet blive fastsat et krav om Finanstilsynets forudgående tilladelse til indfrielse og erhvervelser.

Den tilladelsesordning, der foreslås indført i § 13 som et nyt stk. 4, angår indfrielse og erhvervelse af egne aktier, garant- og andelsbeviser.

Krav om tilladelse til erhvervelse af hybrid kernekapital samt af ansvarlig lånekapital op til visse grænser fremgår efter den seneste lovændring af § 14, stk. 5, og § 27 i Finanstilsynets bekendtgørelse nr. 764 af 24. juni 2011 om opgørelse af basiskapitalen. Disse krav var tidligere indeholdt i § 132, stk. 5, og § 136, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed.

Finansrådet lægger afgørende vægt på, at den eksisterende praksis for tilladelser videreføres. Det gælder ikke mindst for de pengeinstitutter, der er aktive deltagere i det internationale obligationsmarked, hvor muligheden for at kunne understøtte market making i egne kapitalinstrumenter er af væsentlig betydning for investorerne. Disse forventer helt klart, at pengeinstitutterne kan stille priser i det sekundære marked for obligationer, som pengeinstitutterne selv har placeret i udbudsfasen.

15. august 2011

Finanssektorens Hus
Amaliegade 7
1256 København K

Telefon 3370 1000

Fax 3393 0260

mail@finansraadet.dk

www.finansraadet.dk

Journalnr. 411/02

Dok. nr. 287161-v1

Lovudkastets § 1, nr. 11 og 13 – Forlængelse af overgangsordningen for pengeinstitutter, der anvender interne modeller

Side 2

Det foreslås at videreføre den gældende overgangsordning i § 125 a for 2012, hvorefter pengeinstitutter, der anvender interne metoder til opgørelse af de risikovægtede poster for kreditrisiko og operationel risiko i årene 2007-11, skulle have en basiskapital af en vis størrelse i forhold til kapitalkravet opgjort efter reglerne i 2006. Forslaget betyder, at de berørte pengeinstitutter endnu ikke opnår den tilsigtede lempelse af kapitalkravet.

Journalnr. 411/02
Dok. nr. 287161-v1

Det fremgår af lovbemærkningerne, at baggrunden for forslaget er, at der er opnået enighed blandt tilsynsmyndighederne i EBA om en videreførelse af overgangsordningen for 2012, samt at EBA på den baggrund vil anmode EU-Kommissionen om at tage initiativ hertil.

Finansrådet er principielt imod en videreførelse af overgangsordningen. Det er derfor en afgørende forudsætning for Finansrådets accept af en videreførelse, at overgangsordningen videreføres på ensartet basis i alle medlemslande, således at der opnås level playing field og ikke en dansk enegang på området.

I den forbindelse kvitterer Finansrådet for, at økonomi- og erhvervsministeren i brevet af 15. juni 2011 fra en række finansministre i EU til kommissær Michel Barnier, og som ministeren er medunderskriver af, ikke finder det hensigtsmæssigt, at overgangsreglerne i Basel II (80 pct. af kapitalkravet i Basel I) videreføres for IRB-Institutter, når CRD IV træder i kraft.

Lovudkastets § 1, nr. 18 – Tilsyn med fællesejede datacentraler

Det foreslås at give Finanstilsynet mulighed for at føre tilsyn med it-sikkerheden i de fællesejede datacentraler, som overvejende ejes af finansielle virksomheder.

Lovudkastets definition i § 343 q af fælles datacentraler er ikke i overensstemmelse med definitionen i systemrevisionsbekendtgørelsen. Det forekommer ikke hensigtsmæssigt.

Det er i lovbemærkningerne til nr. 23 og 29 anført, at de økonomiske konsekvenser for de fællesejede datacentraler vil være begrænsede. Denne vurdering er Finansrådet ikke enig i, da lovudkastet bl.a. vil medføre øgede omkostninger i form af:

- Årlig afgift, som for de større datacentraler vil være på 53.000 kr. i 2004-priser, svarende til ca. 92.220 kr. i 2012-niveau til tilsynet.
- Omkostninger til eventuelle eksterne undersøgelser udført af tredjepart, og som er bestilt af tilsynet.
- Øget tilsyn, som fremover blandt andet også vil omfatte outsourcingbekendtgørelsen og rene interne systemer til administrative formål. Dette vil indebære en øget arbejdsbyrde for de fælles datacentraler.

- Løbende indberetning af forskellige typer af oplysninger til tilsynet, hvilket også vil indebære en øget administrativ arbejdsbyrde for de fælles datacentraler.

Side 3

For så vidt angår lovudkastets § 343 r kan Finansrådet ikke se en begrundelse for, at tilsynet skal omfatte datacentralernes systemer til egne formål. Lovens formål må være at beskytte de systemer, som de finansielle virksomheder har hos datacentralerne, hvorfor der bør ske en specifikation af, at dette er et kriterium for, at de skal være omfattet af tilsynet.

Journalnr. 411/02
Dok. nr. 287161-v1

§ 3 i lov om værdipapirhandel

Lovudkastets § 3 nr. 13-17 og 43 – Indberetning af ledende medarbejderes og disses nærståendes transaktioner

Det forhold, at det udstedende selskab ikke længere skal indgå som et medlem i den ledende medarbejders indberetningspligt, bør ikke indebære, at det udstedende selskab bliver afskåret fra at medvirke til sikring af overholdelsen af indberetningspligten.

Det udstedende selskab har hidtil effektivt medvirket til at indsamle og indberette de krævede oplysninger til Finanstilsynet ved at deltage i processen sammen med en relevant værdipapircentral eller depotbank, som kan stille tekniske løsninger til rådighed, hvilket giver en høj grad af sikkerhed for korrekt indsamling og indberetning. Der ses således ikke at være noget formål med at bebyrde de ledende medarbejdere personligt med administrative opgaver, hvis disse effektivt kan varetages med professionel hjælp fra det udstedende selskab med flere.

Der er Finansrådet bekendt ikke grundlag for at betvivle, at de udstedende selskaber, VP og depotbanker generelt har medvirket til at sikre den ønskede gennemsigtighed for markedet i ledende medarbejderes transaktioner. En præcisering af, at indberetningspligten alene påhviler den ledende medarbejder, ændrer ikke, at formålet med indberetningspligten kan varetages bedre ved at bevare muligheden for hjælp fra det udstedende selskab med flere frem for blot at øge de administrative byrder for den enkelte ledende medarbejder.

Finansrådet anser det således ikke for stridende mod formålet om at skabe gennemsigtighed og offentlighed i forbindelse med ledende medarbejderes handel med aktier, at de ledende medarbejdere benytter sig af administrativ hjælp til at indsamle og indberette de krævede oplysninger til Finanstilsynet. Dette synes også til en vis grad anerkendt af tilsynet, idet lovudkastets bemærkninger anfører, at ledende medarbejdere har mulighed for at give fuldmagt til andre, således at en anden kan indberette på den ledende medarbejders vegne.

Det står dog uklart for Finansrådet, hvorfor bemærkningerne kun eksplicit tillader den ledende medarbejder at give fuldmagt til selve indberetningen. Finansrådet foreslår derfor, at bemærkningerne præciserer, at den ledende

medarbejder også kan give det udstedende selskab med flere en stående fuldmagt til indsamling af oplysningerne, uden at ansvaret i den forbindelse overgår fra den ledende medarbejder.

Det afgørende for at varetage hensynet til gennemsigtighed er således ikke, at den ledende medarbejder, som følge af sit ansvar afskæres fra at benytte sig af relevant hjælp til sikring af overholdelsen af forpligtelsen, men derimod at den ledende medarbejder får mulighed for at varetage sit ansvar ved at benytte sig af relevant hjælp til sikring af, at forpligtelsen efterleves.

Endvidere skal Finansrådet foreslå, at aktieoptioner, som er tildelt som led i selskabets aflønningspolitik, tidligst skal indberettes på det tidspunkt, hvor optionen aktualiseres ved udbetaling i kontanter eller ved tildeling af aktier.

Aktieoptioner har som udgangspunkt ikke nogen reel værdi på tildelings-tidspunktet, og tildelingen vil typisk ikke være udtryk for nogen bestemt forventning om udstederens kommende indtjening og udvikling, som kan have en kurspåvirkende effekt ved tildelingen. Som en del af aflønningspolitikken vedtages tildelingen ofte i fora, hvor den ledende medarbejder typisk ikke har indflydelse af betydning for udformningen. Aktieoptioner giver endvidere ikke den ledende medarbejder yderligere stemmer på generalforsamlingen.

Forældelsesfristen for strafansvar på 5 år, jf. lovudkastets § 93, stk. 7, er en forlængelse af den almindelige regel på 2 år i straffelovens § 93. Det forekommer at være en unødigt lang forlængelse for § 28 a-indberetningen specielt i betragtning af alle de muligheder, der er til rådighed for at foretage kontroller.

§ 4 i hvidvaskloven

Lovudkastets § 4, nr. 2-4 – Agenter

Det foreslås, at agenter af udenlandske virksomheder skal være omfattet af hvidvaskloven på samme måde som filialer af udenlandske virksomheder, dvs. at de skal følge værtslandets hvidvaskregler.

Begrebet agenter bør defineres i loven. Finansrådet lægger i den forbindelse vægt på, at agenter skal have en vis tilknytning til værtslandet gennem fast forretningssted eller bopæl for at anses som agenter. Dette er væsentligt i relation til afgrænsningen til grænseoverskridende tjenesteydelser.

Lovudkastets § 4, nr. 11 – Legitimation af lejlighedskunder

Det foreslås at nedsætte grænsen for identifikation og legitimation af lejlighedskunder fra 100.000 kr. til 1.000 euro, dvs. ca. 7.500 kr.

Den nuværende beløbsmæssige grænse på 100.000 kr. svarer til modværdien af hvidvaskdirektivets grænse på 15.000 euro for identifikation og legitimation af lejlighedskunder.

Finansrådet er principielt imod, at direktivets beløbsmæssige grænse nedsættes til 1.000 euro, svarende til ca. 7.500 kr. Den foreslåede nedsættelse af beløbsgrænsen vil betyde, at den danske lovgivning kommer til at indeholde væsentligt skærpede krav i forhold til direktivets, da pengeinstitutterne skal afkræve identifikation og legitimation af lejlighedskunder i langt flere tilfælde end hidtil, selv om der ikke er mistanke om hvidvask eller terrorfinansiering.

Som påvist nedenfor vil forslaget betyde, at pengeinstitutterne påføres ikke ubetydelige administrative byrder og omkostninger, hvortil kommer, som også påvist nedenfor, at forslaget vil medføre betydelige gener for kunder, især turister her i landet, der ønsker at veksle valuta.

Når grænsen for, hvornår man er lejlighedskunde, sænkes til 1.000 euro, vil dette indebære, at disse kunder (turister mv.) ikke alene skal identificere og legitimere sig, men også at pengeinstituttet skal tjekke de pågældende op mod terrorregistre i Bruxelles, inden ekspeditionen kan gennemføres.

Forslaget betyder, at de pågældende lejlighedskunder ikke kan betjenes, førend deres navne er tjekket i terrorregisteret for eventuelt navnematch. Hvis der er navnematch, skal pengeinstituttet indefryse beløbet og kontakte Hvidvasksekretariatet. Det er herefter alene Hvidvasksekretariatet, der kan frigive beløbet efter at have undersøgt sagen. I henhold til de nuværende regler har Hvidvasksekretariatet til udgangen af næste bankdag til at færdiggøre sine undersøgelser. Ved navnematch kan en lejlighedskunde således i yderste konsekvens ikke blive betjent før næste bankdag. Pengeinstituttet kan ikke undlade at tjekke kunden op mod terrorregisteret, inden beløbet udbetales, da pengeinstituttet i så fald kan komme til at ekspedere en person, der er opført på en terrorliste. Hvor der er tale om falsk navnematch inden for den usikkerhedsmargin, pengeinstitutterne opererer med, er det klart, at der herved påføres kunderne (turisterne mv.) ganske betydelige gener.

Finansrådet lægger derfor vægt på, at minimumsgrænsen ikke ændres, men forbliver på hvidvaskdirektivets niveau som fællesgrænse i EU. I den forbindelse skal det erindres, at såfremt pengeinstituttet ved transaktioner under denne grænse får mistanke om hvidvask eller terrorfinansiering, skal pengeinstituttet underrette Hvidvasksekretariatet herom efter reglerne i hvidvaskloven.

Lovudkastets § 4, nr. 23 - Fritagelse fra legitimationskravene

Hvidvasklovens § 21 foreskriver, at legitimationskravene i § 12, der i stk. 5 indbefatter en overvågningspligt, ikke gælder, når kunden er f.eks. et andet pengeinstitut, et børsnoteret selskab eller en indenlandsk offentlig myndighed.

I lovudkastets § 4, nr. 23 foreslås bestemmelsen ændret således, at det nævnte stk. 5 om overvågning af kundeforholdet skal finde anvendelse, når kunden er en af de nævnte typer af kunder.

Dette er efter Finansrådets opfattelse en skærpe ("goldplating") af hvidvaskdirektivet, idet direktivets art. 11, der ligger til grund for lovens § 21, foreskriver, at de i art. 8 foreskrevne legitimationsprocedurer ikke gælder over for de i art. 11 (lovens § 21) nævnte kunder. De krav i art. 8, der undtages fra, er blandt andet nr. 1 d) om vedvarende kontrol med forretningsforbindelsen, herunder undersøgelse af transaktioner.

Disse undtagelser er efter Finansrådets opfattelse en fornuftig konsekvens, da pengeinstituttet ikke har oplysninger om kundens formål med forretningsforbindelsen eller om omfanget heraf og derfor ikke har mulighed for at vurdere, hvilke transaktioner der er atypiske.

Forslaget bør derfor udgå. Dette udelukker naturligvis ikke, at pengeinstituttet på andet grundlag får mistanke om hvidvask, hvorom der i givet fald vil ske underretning til Hvidvasksekretariatet.

Lovudkastets § 4, nr. 23 – Investeringsforeninger mv.

Forslaget angår en ændring af hvidvasklovens § 21, stk. 1, hvorefter legitimationskravene ikke gælder over for de i § 1, nr. 1-11 og 19 nævnte virksomheder. Det foreslås at udelade henvisningen til § 1, stk. 1, nr. 10 om investeringsforeninger mv. med den begrundelse, at pengeinstitutterne ikke har kundeforhold med investeringsforeninger, men kun med deres investeringsforvaltningsselskaber.

Dette er korrekt i tilfælde, hvor investeringsforeningen har valgt et investeringsforvaltningsselskab, men der er ikke pligt til at vælge et investeringsforvaltningsselskab, og i så fald har pengeinstitutterne direkte kundeforhold med investeringsforeningen. Henvisningen til § 1, stk. 1, nr. 10 bør derfor bibeholdes.

Hvidvasklovens § 15 - Transaktioner for tredjemand

Finansrådet foreslår, at Finanstilsynet benytter lovforslaget som anledning til at rette en redaktionel fejl i lovens § 15, stk. 4, hvori det hedder: "Kravet i stk. 2 om legitimation...(resten udeladt)". Ordet legitimation bør erstattes af: "identifikation", idet fuldmægtige alene skal identificeres og ikke legitimeres.

Med venlig hilsen

Susanne Dolberg

Finanstilsynet
Århusgade 110
2100 København Ø

Sendt til: ministerbetjening@ftnet.dk

15. august 2011

Vedrørende Finanstilsynets høring over lovforslag

Datatilsynet
Borgergade 28, 5.
1300 København K

CVR-nr. 11-88-37-29

Telefon 3319 3200
Fax 3319 3218

E-post
dt@datatilsynet.dk
www.datatilsynet.dk

J.nr. 2011-112-0440
Sagsbehandler
Louise Black Mogensen
Direkte 3319 3231

Ved e-post af 4. juli 2011 har Finanstilsynet anmodet om Datatilsynets eventuelle bemærkninger til forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om betalingstjenester og elektroniske penge, lov om værdipapirhandel mv., lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme og forskellige andre love (Bevilling af engagementer, tilladelse til og tilsyn med aktionsplatform for handel med CO2-kvoter og fælles datacentraler).

Datatilsynet skal i den anledning udtale følgende:

1. Af forslaget § 1, nr. 18, fremgår, at der i lov om finansiel virksomhed indsættes et nyt afsnit X c om fælles datacentraler.

I afsnittet indsættes bl.a. følgende bestemmelse:

”§343 r. Reglerne om betryggende kontrol og sikkerhedsforanstaltninger på it-området, der er udstedt i medfør af denne lovs § 71, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse for fælles datacentraler.

Stk. 2. Reglerne om outsourcing udstedt i medfør af § 72 a finder tilsvarende anvendelse for fælles datacentraler ved outsourcing af væsentlige it-opgaver, der udføres for virksomheder omfattet af lovens § 5, stk. 1.”

Af bemærkningerne til bestemmelsen fremgår at:

” Af stk. 1 fremgår, at datacentralerne skal leve op til de samme krav til it-sikkerhed, som der gælder for de finansielle virksomheder. Disse krav fremgår af den bekendtgørelse, som Finanstilsynet har udstedt i medfør af lovens § 71, bekendtgørelse nr. 1325 af 1. december 2010 og ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. Det er i henhold til disse krav, som disse fremgår af bekendtgørelsen bilag 5, en betingelse, at de virksomheder, der er omfattet af loven har betryggende system-, data- og driftssikkerhed, der skal være dokumenteret i it-sikkerhedspolitik, forretningsgange og it-beredskabsplan.

Som noget særligt for datacentraler skal disse opfylde reglerne for såvel de aktiviteter, som datacentralerne udfører for de tilsluttede finansielle virksomheder, som for de aktiviteter, de udfører på egne vegne. Hvis en datacentral har it-systemer, de kun anvender

der til at udføre tjenesteydelser for en tilsluttet finansiel virksomhed, vil disse således være omfattet. Hvis datacentralen har it-systemer, der kun anvendes til datacentralens egne formål, f.eks. interne administrative formål, vil disse også være omfattet. Derimod vil systemer, der kun anvendes til at betjene kunder uden for den finansielle sektor ikke være omfattet. Det må dog formodes, at en datacentralens overordnede politik på it-sikkerhedsområdet i praksis vil dække hele it-området og dermed alle it-systemer i den pågældende datacentral, uanset til hvilket formål de pågældende systemer anvendes.”

1.1. Datatilsynet foreslår, at det præciseres i lovforslaget, hvorvidt og i hvilket omfang reglerne træder i stedet for persondataloven. Persondataloven indeholder i kapitel 11 regler om behandlingssikkerhed.

Ligeledes er der behov for afklaring af, hvorvidt Finanstilsynet eller Datatilsynet på dette område varetager opgaven som datatilsynsmyndighed.

Datatilsynet går umiddelbart ud fra, at opgaven varetages af Finanstilsynet for så vidt angår de finansielle virksomheder.

Datatilsynet skal pege på, at Finanstilsynet i forbindelse med førelsen af et sådant tilsyn samt behandling af klagesager vedrørende behandling af personoplysninger skal leve op til de krav, som er indeholdt i artikel 28 i databeskyttelsesdirektivet.¹

1.2. For så vidt angår datacentralernes aktiviteter på egne vegne skal Datatilsynet ligeledes anmode om, at det præciseres, hvorvidt forpligtelsen til at iagttage de beskrevne krav træder i stedet for persondatalovens sikkerhedskrav eller gælder parallelt med disse, samt hvem der er tilsynsmyndighed.

2. Kopi af dette brev er sendt til Justitsministeriets Lovafdeling til orientering.

Med venlig hilsen

Lena Andersen
Kontorchef

---

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger.

Finanstilsynet
Att. Juridisk Kontor
Århusgade 110
2100 København Ø

København, den 11. august 2011

Høring af forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om betalingstjenester og elektroniske penge, lov om værdipapirhandel m.v., lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme og forskellige andre love

NASDAQ OMX har modtaget ovennævnte lovforslag i høring fra Finanstilsynet.

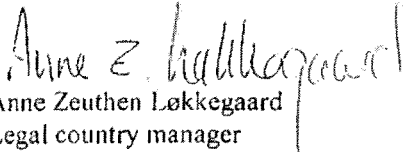
NASDAQ OMX har med glæde konstateret, at Finanstilsynet foreslår, at reglerne for regulerede markedspladser, der driver en multilateral handelsfacilitet flyttes fra lov om finansiel virksomhed til lov om værdipapirhandel mv.

Den foreslåede ændring er i tråd med et længe næret ønske fra NASDAQ OMX, og det vil gøre det enklere for en reguleret markedsplads at drive en multilateral handelsfacilitet som First North. Samtidig vil det ligestille et dansk reguleret marked, der driver en multilateral handelsfacilitet med udenlandske regulerede markedspladser, der driver multilaterale handelsfaciliteter.

NASDAQ OMX har ligeledes med glæde konstateret, at det foreslås, at regulerede markedspladser kan få tilladelse til at fungere som auktionsplatform for CO2-kvoter.

NASDAQ OMX har ikke yderligere bemærkninger til lovforslaget.

Med venlig hilsen

Anne Zeuthen Løkkegaard
Legal country manager

Finanstilsynet
Århusgade 110
2100 København Ø
Juridisk kontor
ministerbetjening@ftnet.dk

Forslag til lov om ændring af lov om betalingstjenester og elektroniske penge

Finansrådet har modtaget forslag til lov om ændring af lov om betalingstjenester i høring. Efter aftale med erhvervsjuridisk direktør Thomas Frydenberg er Finansrådets frist for afgivelse af høringssvar for denne del af lov-pakken udsat til fredag den 19. august 2011.

Lovforslaget implementerer splitmodellen i dansk ret. Splitmodellen er valgt som fremtidig regulering af betalingskortmarkedet i Danmark for at imødekomme EU-Kommissionens kritik af den eksisterende regulering. Finansrådet ønsker i den forbindelse at fremhæve, at Kommissionens kritik af den danske regulering af betalingskortmarkedet kunne være imødekommet ved at indføre et fuldstændigt forbud mod overvæltning af gebyrer. En model som vel at mærke er valgt i 18 ud af 27 EU-lande.

Splitmodellen betyder, at betalingsmodtager får mulighed for at opkræve gebyr hos kunder, der betaler med kreditkort, mens kunder, der betaler med debetkort, ikke må opkræves gebyr. Valget af splitmodellen medfører således, at kreditkort - alt andet lige - fremadrettet bliver stillet dårligere i konkurrencen, da færre kunder vil vælge at betale med kreditkort, hvis betalingsmodtager vælger at udnytte muligheden for at opkræve gebyr.

Derudover åbner splitmodellen mulighed for, at betalingsmodtager diskriminerer over for internationale kreditkort ved at friholde egne kort for opkrævning af gebyr og alene opkræve gebyr hos kunder, der betaler med internationale kreditkort. Ved betaling med debetkort vil betalingsmodtager derimod ikke have mulighed for at diskriminere, da der gælder et fuldstændigt forbud mod overvæltning af gebyr.

I forlængelse heraf bemærkes det, at Finansrådet tidligere er blevet oplyst om, at der i betalingstjenesteloven ville blive indarbejdet en bestemmelse, som sikrer, at betalingsmodtager ikke kan diskriminere over for internationale kreditkort ved at friholde egne kreditkort fra opkrævning af gebyr samtidig med, at forretningerne pålægger gebyr ved betaling med internationale kreditkort.

Det fremsendte lovforslag indeholder ikke en sådan bestemmelse.

19. august 2011

Finanssektorens Hus
Amallegade 7
1256 København K

Telefon 3370 1000
Fax 3393 0260

mail@finansraadet.dk
www.finansraadet.dk

Kontakt Marianne Mosbæk
Direkte 3370 1081
mam@finansraadet.dk

Journalnr. 734/05
Dok. nr. 289542-v2

Finansrådet skal i den forbindelse fremhæve, at der hverken er nationale eller EU-retlige forhold, som er til hinder for, at en sådan bestemmelse indarbejdes i betalingstjenesteloven.

Side 2

Når splitmodellen sættes i kraft den 1. oktober 2011 vil forretningerne skulle implementere en teknisk løsning, som gør det muligt at skelne mellem kreditkort og debetkort, hvis forretningerne skal have mulighed for at pålægge gebyr ved betaling med kreditkort.

Journalnr. 734/05

Dok. nr. 289542-v2

Den tekniske løsning vil efter alt at dømme ikke dække alle kort. Der vil derfor være en lille andel af betalingskortene, som ikke kan identificeres som enten et debet- eller kreditkort. I henhold til bekendtgørelse om gebyrer ved brug af internationale betalingsinstrumenter § 4, stk. 4, må betalingsmodtager ikke opkræve gebyr hos betaler, medmindre forretningen med sikkerhed kan fastslå, at der er tale om en kredittransaktion.

En ligebehandlingsbestemmelse, som sikrer mod diskriminering, bør derfor indeholde en passus om, at kravet om ligebehandling af alle kreditkort alene omfatter de kort, som forretningen er i stand til at identificere som kreditkort. En sådan bestemmelse vil sikre, at betalingsmodtager kan opkræve gebyr hos kunder, selv om betalingsmodtagers tekniske løsning ikke kan identificere alle kreditkort.

Lov om betalingstjenester implementerer betalingssteddirektivet i dansk ret. Direktivets udgangspunkt er, at betalingsmodtager frit kan opkræve gebyr hos betaler for brugen af fx et betalingskort. I direktivets artikel 52, stk. 3 er der dog åbnet mulighed for, at den enkelte medlemsstat kan forbyde eller begrænse retten til opkrævning af gebyr under hensyntagen til behovet for at øge konkurrence og fremme brugen af effektive betalingsinstrumenter.

I præambel 42 til betalingssteddirektivet er optionen i artikel 52, stk. 3, uddybet:

"For at fremme gennemsigtigheden og konkurrencen bør udbyderen af tjenesteydelser ikke forhindre betalingsmodtager i at opkræve gebyr fra betaleren for brug af et specifikt betalingsinstrument..."

Indarbejdelse af en ligebehandlingsbestemmelse vil ikke forhindre betalingsmodtager i at opkræve gebyr for et specifikt betalingsinstrument. Betalingsmodtager vil frit kunne vælge at opkræve gebyr hos kunder, der betaler med kreditkort, så længe betalingsmodtager opkræver gebyr hos alle kunder, der betaler med kreditkort.

Konsekvensen af ikke at indarbejde en ligebehandlingsbestemmelse i loven vil derimod være en forskelsbehandling, som i sidste ende vil hæmme konkurrencen og medføre, at det ikke er brugen af de mest effektive betalingsinstrumenter, som bliver fremmet.

Samlet finder Finansrådet derfor ikke, at der hverken er praktiske eller juridiske hindringer for at indarbejde den ligebehandlingsbestemmelse.

Side 3:

Finansrådet har følgende bemærkninger til lovforslagets konkrete bestemmelser:

Journalnr. 734/05

Dok. nr. 289542-v2

§ 78, stk. 2: Det foreslås, at økonomi- og erhvervsministeren tillægges en generel bemyndigelse til at forbyde eller begrænse retten til at opkræve gebyrer.

Da der er tale om en generel hjemmel, som også gælder på andre områder end kortområdet, kan bemyndigelsen have meget vidtrækkende konsekvenser for bankerne, som fremadrettet ikke vil kunne tilrettelægge forretningsmodeller på baggrund af gældende regulering.

Regulering af bankernes mulighed for at opkræve gebyrer er en direkte prisregulering. Anvendelsen af prisregulering bør begrænses mest muligt, og alene anvendes på markeder, hvor det er konstateret, at konkurrencen er sat ud af kraft.

Den generelle bemyndigelse i § 78, stk. 2, 2. pkt., bør derfor udgå. Hvis der på et tidspunkt viser sig behov for på et konkret marked at forbyde eller begrænse retten til at opkræve gebyr, bør dette ske i form af lovgivning og ikke i bekendtgørelsesform.

§ 80, stk. 1: Bestemmelsen indeholder forsat en henvisning til § 80, stk. 4. Den tidligere § 80, stk. 4, er udgået, og henvisningen bør derfor også udelades.

Med venlig hilsen

Marianne Mosbæk

D rekte 3370 1081

mam@finansraadet.dk

Finanstilsynet
Juridisk Kontor
Århusgade 110
2100 København Ø

H.C. Andersens Boulevard 45
1553 København V

Telefon 33 43 70 00
service@danskeadvokater.dk
www.danskeadvokater.dk

24. august 2011

Vedr.: Høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om betalingstjenester og elektroniske penge, lov om værdipapirhandel m.v., lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme og forskellige andre love (Bevilling af engagementer, tilladelse til og tilsyn med auktionsplatform for handel med CO₂-kvorter og fælles datacentraler).

1. Indledning

Finanstilsynet har den 4. juli 2011 sendt udkast til forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om betalingstjenester og elektroniske penge, lov om værdipapirhandel m.v., lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme og forskellige andre love (Bevilling af engagementer, tilladelse til og tilsyn med auktionsplatform for handel med CO₂-kvorter og fælles datacentraler) i høring med anmodning om at modtage bemærkninger senest den 15. august 2011.

Det fremgår af høringen, at lovforslaget har til formål at gennemføre en række forskellige initiativer som opfølgning på den finansielle krise.

Indledningsvis bemærkes det, at det i forhold til selve lovgivningsprocessen er problematisk i forhold til hensynet til at sikre den fornødne lovkvalitet, at udkastet sendes i høring hen over sommerperioden.

Danske Advokater har efter drøftelse med Økonomi- og Erhvervsministeriet fået udsættelse med høringsfristen.

Som det fremgår af det følgende, har Danske Advokater alvorlige betænkeligheder i forhold til den del af lovudkastet, der handler om ændring af bestemmelsen i § 347 b i lov om finansiel virksomhed vedrørende uvildige undersøgelser.

Sammenfattende finder Danske Advokater, at det med hensyn til forslaget om uvildige undersøgelser er nødvendigt, at der i første række foretages en nærmere analyse og overvejelse af spørgsmålet om pligt til forudgående offentliggørelse under den gældende retstilstand, inden der tages endeligt stilling til, om der er behov for en lovændring. Danske Advokater lægger i den forbindelse vægt på, at det på ingen måde er entydigt, at der er pligt til forudgående offentliggørelse, og at spørgsmålet kan få vidtrækkende betydning uden for den konkrete bestemmelses anvendelsesområde.

Hertil kommer de alvorlige spørgsmål i forhold til den advokatretlige regulering, som efter Danske Advokaters opfattelse i sig selv taler med betydelig vægt mod den foreslåede model. Danske Advokater fastholder således også de alvorlige betænkeligheder i forhold til den advokatretlige regulering, som blev fremført i forbindelse med tilblivelsen af den eksisterende bestemmelse i § 347 b fra Advokatrådets og Danske Advokaters side, jf. nedenfor.

På den baggrund beder Danske Advokater om, at der, inden lovforberedelsen afsluttes, foretages en fornyet overvejelse af de centrale spørgsmål i forhold til de udbudsretlige regler, herunder ved en forelæggelse af problemstillingen for EU-kommissionen, og af de advokatretlige regler, der knytter sig til sådanne uvildige undersøgelser.

Nedenfor under pkt. 2 er der redegjort nærmere for Danske Advokaters bemærkninger til den del af lovudkastet, der går ud på at ændre bestemmelsen i § 347 b i lov om finansiel virksomhed om gennemførelse af uvildige undersøgelser.

I forlængelse heraf indeholder pkt. 3 en redegørelse for Danske Advokaters bemærkninger til den del af lovudkastet, som omhandler hvidvasklovgivningen.

Endelig er der under pkt. 4 nogle bemærkninger vedrørende de øvrige dele af lovudkastet.

2. Særligt om uvildige undersøgelser i medfør af lov om finansiel virksomhed (lovudkastets § 1, nr. 23)

2.1. Baggrund

Bestemmelsen i § 347 b blev indsat ved lov nr. 579 af 1. juni 2010 med ikrafttræden den 1. juli 2010 – det vil sige at loven på nuværende tidspunkt har været i kraft lidt over et år.

Forslaget går ud på at ændre § 347 b, så det fremover vil skulle være en finansiel virksomhed eller holdingselskab, der vil skulle være aftalepart i forhold til undersøgeren i stedet for som i dag Finanstilsynet – det vil sige, at Finanstilsynet vil skulle kunne påbyde en sådan virksomhed at få foretaget en undersøgelse.

Baggrunden for forslaget er efter det oplyste, at Finanstilsynet efter den gældende bestemmelse efter Finanstilsynets opfattelse kan være forpligtet i medfør af udbudsreglerne til at foretage en passende offentliggørelse, hvilket er uhensigtsmæssigt i forhold til tilsynets virksomhed mv.

Det fremgår af selve høringsbrevet, at formålet med ændringen er at sikre hurtige og effektive undersøgelser.

Det nu fremsendte forslag til en ændret formulering af bestemmelsen i § 347 b er stort set identisk med det forslag, som Finanstilsynet sendte i høring i februar 2010.

På baggrund af drøftelse med bl.a. Advokatsamfundet og Danske Advokater, jf. i den forbindelse også de af de to organisationer afgivne høringssvar henholdsvis af 22. februar 2010 og 23. februar 2010, blev den gældende bestemmelse udformet på den måde, at det er Finanstilsynet, der kan påbyde en finansiel virksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed at afholde udgifterne til, at der bliver foretaget en sådan undersøgelse. Det er således Finanstilsynet, der er aftalepart.

Nedenfor under pkt. 2.2. er der redegjort for Danske Advokaters overordnede bemærkninger til det fremsendte forslag. Det gælder særligt med hensyn til spørgsmålet om forholdet til udbudsreglerne. I forlængelse heraf indeholder pkt. 2.3. Danske Advokaters bemærkninger til spørgsmålet om den foreslåede bestemmelses forhold til den advokatretlige regulering mv.

2.2. Særligt om forholdet til de udbudsretlige regler

Det fremgår af bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 347 b i lov om finansiel virksomhed, at formålet med den foreslåede ændring er gøre op med, at sådanne undersøgelser skal i udbud med den virkning, at der sker offentliggørelse.

I pkt. 2.6.2. om baggrunden for forslaget er i bemærkningerne i lovudkastet anført følgende:

"2.6.2. Baggrunden for forslaget

Baggrunden for vedtagelsen af den gældende § 347 b i lov om finansiel virksomhed var, at udviklingen af de finansielle virksomheders størrelse og kompleksiteten i deres forretningsområder og risici medførte, at Finanstilsynet havde behov for yderligere redskaber med henblik på at sikre, at forhold, der var af væsentlig betydning for tilsynet med virksomhederne, blev undersøgt ved en uvildig undersøgelse således, at virksomhedens risici kunne blive afdækket nærmere. Undersøgelsen er tillige til gavn for den pågældende virksomhed, idet en uvildig undersøgelse giver virksomheden et mere nuanceret billede af de risici, som virksomheden påtager sig ved at operere inden for et område af en vis kompleksitet, hvorfor muligheden for at forebygge eventuelle tab forbedres. Den praktiske anvendelse af den gældende § 347 b i lov om finansiel virksomhed har givet erfaringer, der viser et behov for en ændring af bestemmelsen, således at denne bringes i overensstemmelse med de i øvrigt på det finansielle område gældende offentliggørelsesregler og i øvrigt affattes på en måde, der i højere grad end den nuværende sikrer hurtig og effektiv tilsynsvirksomhed.

2.6.2.1. Reglerne for udbud

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (udbudsdirektivet) gælder for alle offentlige myndigheder og offentligretlige organer. Direktivet fastsætter procedureregler, der skal følges ved indkøb af varer, tjenesteydelser og bygge- og anlægsgødgaver. Direktivet fastsætter blandt andet regler for

udvælgelse af leverandører, tilbudsvurdering og kontrakttilde­ling. Finanstilsynets sagkyndige undersøgelser efter § 347 b i lov om finansiel virksomhed kan, afhængig af karakteren af undersøgelsen, være omfattet af direktivets bilag II A, hvorefter sagen skal i EU-udbud, eller direktivets bilag II B, herunder blandt andet kategori 27 om "andre tjenesteydelser", hvorefter sagen alene er delvist omfattet af udbudsdirektivets anvendelsesområde, og som følge heraf ikke skal i fuldt EU-udbud.

Lov om indhentning af tilbud på visse offentlige og offentligt støttede kontrakter (tilbudsloven) gælder for bygge- og anlægsarbejder samt indkøb af varer og tjenesteydelser. Efter § 15 a, stk. 1, nr. 3, i tilbudsloven finder afsnit II om vare- og tjenesteydelseskontrakter blandt andet anvendelse for "indhentning af tilbud og tildeling af ordrer på [...] offentlige tjenesteydelseskontrakter omfattet af udbudsdirektivets bilag II B [...], hvis værdi overstiger 500.000 kr.". I de tilfælde hvor Finanstilsynets sagkyndige undersøgelser efter § 347 b i lov om finansiel virksomhed efter en konkret og individuel vurdering er omfattet af udbudsdirektivets bilag II B, vil påbuddet om ekspertundersøgelser dermed skulle i udbud efter tilbudslovens regler, hvis værdien af undersøgelsen overstiger 500.000 kr. Det vurderes, at den overvejende del af undersøgelserne vil overstige den nævnte beløbsgrænse. Ved anvendelsen af § 347 b i lov om finansiel virksomhed kan Finanstilsynet således være forpligtet til at sende opgaven i udbud efter tilbudslovens regler.

Sagen kan endvidere have grænseoverskridende interesse og dermed være relevant for sagkyndige i de øvrige EU-lande. I disse tilfælde skal EU-Traktatens regler om fri bevægelighed for blandt andet tjenesteydelser samt grundlæggende principper om gennemsigtighed og ligebehandling iagttages. Kommissionen har ved fortolkningsmeddelelse om den fællesskabsret, der finder anvendelse på tildelingen af kontrakter, som ikke eller kun delvis er omfattet af udbudsdirektiverne (2006/C 179/02) fastlagt faktorer for, hvornår der kan foreligge grænseoverskridende interesse. Det fremgår heraf, at dette skal afgøres på grundlag af en evaluering af de omstændigheder, der gør sig gældende i det enkelte tilfælde, som f.eks. kontraktens genstand og anslåede værdi, de særlige forhold der kendetegner den berørte sektor (markedets størrelse og struktur, handelspraksis osv.) samt det geografiske sted, hvor kontrakten skal udføres. Idet EU-Traktatens regler skal iagttages i de tilfælde, hvor der efter en konkret vurdering foreligger grænseoverskridende interesse, er det ikke muligt generelt at undtage sager i medfør af § 347 b i lov om finansiel virksomhed fra offentliggørelse alene ved at undtage disse fra tilbudslovens regler. Det er samtidig ikke entydigt, at EU-Traktatens undtagelsesbestemmelser kan finde anvendelse på disse sager. Dette betyder, at i de tilfælde, hvor sagen efter en konkret vurdering skal i udbud, skal påbuddet om en sagkyndig undersøgelse annonceres således, at alle relevante finanshuse mv., herunder i sager omfattet af udbudsdirektivet eller EU-Traktaten tillige europæiske finanshuse mv., kan tilgå udbuddet. Dette indebærer offentliggørelse af en udbudsannonce i internationale og nationale medier mv. Udbudsannoncen indeholder oplysninger om den finansielle virksomhed, beskrivelsen af de forhold som skal undersøges mv.

2.6.2.2. Finanstilsynets tilsynsarbejde

Finanstilsynets tilsynsarbejde er af hensyn til den finansielle stabilitet underlagt nogle lovfæstede restriktioner. Finanstilsynet og de finansielle råd, Fondsrådet og Det Finansielle Virksomhedsråd, er således underlagt en skærpet tavshedspligt. Dette er nødvendigt, idet Finanstilsynet gennem sin tilsynsvirksomhed får et indgående indblik både i de tilsynsbelagte virksomheders forretningsforhold samt i deres kunders forhold. Dette

kendskab er afgørende for, at Finanstilsynet kan vurdere virksomhedernes risici og dermed sikkerheden for virksomhedernes kunder. Tavshedspligten er indført for at beskytte de tilsynsbelagte virksomheders forretningsmæssige forhold, så oplysningerne herom ikke kan misbruges i konkurrencemæssig sammenhæng og for at sikre, at oplysninger om tilsynsbelagte kunder ikke spredes i en videre kreds. Endelig har den til formål at sikre den tilsynsmæssige effektivitet, fordi de tilsynsbelagte virksomheder kan føle sig trygge ved at udlevere alle oplysninger, som Finanstilsynet måtte have behov for, for at føre et effektivt tilsyn.

Finanstilsynet kan bringe § 347 b i lov om finansiel virksomhed i anvendelse på alle stadier i sin tilsynsvirksomhed. Offentliggørelse af oplysninger om virksomheden – herunder offentliggørelse af hvilke forhold der skal undersøges i en uvildig undersøgelse – på et tidspunkt hvor der ikke foreligger en afgørelse, der konstaterer en overtrædelse af tilsynslovgivningen, men alene en afgørelse om indledning af en undersøgelse, er ikke i overensstemmelse med de øvrige offentliggørelsesregler på tilsynsområdet. Dette er særligt uhensigtsmæssigt i sager, som viser sig ikke at indeholde en overtrædelse af de regler, som Finanstilsynet fører tilsyn med. Det synes således dårligt stemmende med den tavshedspligt, som Finanstilsynet er underlagt i tilsvarende sager, at der skal ske offentliggørelse på et meget tidligt tidspunkt i de af § 347 b omfattede tilfælde. Herudover medfører kravet om offentliggørelse, at processen, indtil undersøgelsen kan igangsættes, forlænges betragteligt. Dette kan være uhensigtsmæssigt på et tidspunkt, hvor Finanstilsynet af hensyn til tilsynsvirksomheden og den finansielle stabilitet ønsker en effektiv undersøgelse igangsat straks.

Den foreslåede ændring er således begrundet i hensynet til at sikre en hurtig og effektiv tilsynsvirksomhed og hensynet til at bringe reglen i overensstemmelse med de øvrige offentliggørelsesregler på området og dermed sikre en ensartet behandling af sagerne.”

Særligt med hensyn til spørgsmålet om forholdet til de udbudsretlige regler bemærker Danske Advokater, at beskrivelsen af de konkrete overvejelser om forholdet til de udbudsretlige regler i denne sammenhæng er summarisk. Der er således ikke i lovudkastets bemærkninger redegjort nærmere for de udbudsretlige overvejelser i forhold til den eksisterende model i lov om finansiel virksomhed § 347 b, som måtte være foretaget i den forbindelse.

Hertil kommer, at der ikke i lovudkastet er redegjort nærmere for erfaringerne med anvendelse af bestemmelsen i § 347 b i praksis, herunder i forhold til den rejste problemstilling og i forhold til omfanget og karakteren af de tilfælde, hvor der i givet fald ville kunne være spørgsmål om anvendelse af udbud.

På det foreliggende grundlag er det efter Danske Advokaters opfattelse ikke muligt nærmere at vurdere det grundlag og de overvejelser i forhold til de udbudsretlige regler, der ligger bag lovudkastet.

Danske Advokater er således af den opfattelse, at der er alvorlig tvivl om, hvorvidt uvildige undersøgelser omfattet af § 347 b er udbudspligtige ydelser.

Ydelser, der udføres på andet grundlag end en kontrakt, f.eks. love eller administrative bestemmelser, er ikke omfattet af udbudsreglerne, idet disse alene

finder anvendelse på indkøb af tjenesteydelser, som hviler på et kontraktretligt grundlag.

Det er efter Danske Advokaters opfattelse på ingen måde entydigt, at der under den gældende retstilstand er pligt til forudgående offentliggørelse af de uvildige undersøgelser, i den udstrækning der er tale om udpegningspligt pålagt ved lov som led i den tilsynsforpligtelse, der er pålagt Finanstilsynet. Der er imidlertid ikke i bemærkningerne til den foreslåede nye § 347 b taget stilling hertil.

Ved den nuværende ordlyd af bemærkningerne til lovforslaget kan der blive skabt en generel formodning for, at en offentlig myndighed vil være forpligtet til at afholde et offentligt udbud, når myndigheden som led i dens tilsynspligt foranlediger afholdelse af uvildige undersøgelser.

Såfremt lovforslaget vedtages i dets nuværende form, vil lovforarbejderne derfor også kunne få vidtrækkende betydning uden for bestemmelsens anvendelsesområde, i de tilfælde hvor der ikke på nuværende tidspunkt anvendes offentlige udbudsprocesser ved udpegningen af uvildige tredjemænd som led i varetagelsen af en ved lov etableret tilsynspligt. I den forbindelse kan der f.eks. peges på bestemmelsen om granskning i § 59 i lov om erhvervsdrivende fonde.

Finanstilsynets fortolkning af omfanget af udbudsreglerne har så betydelige retlige konsekvenser i forhold til en væsentlig undtagelsesbestemmelse til udbudsreglerne, at det bør ligge uden for enhver tvivl, hvorvidt Finanstilsynet konkret er omfattet af udbudspligten.

På den baggrund er det Danske Advokaters anbefaling, at det er nødvendigt at undersøge pligten til forudgående offentliggørelse under den gældende retsstilling nærmere, inden det vurderes, hvorvidt der er behov for en lovændring. Lovforslagets forhold til EU-retten bør derfor afdækkes ved forelægges af spørgsmålet for EU-Kommissionen.

I det omfang det efterfølgende måtte kunne lægges til grund, at der er tale om udbudspligtige ydelser, anbefaler Danske Advokater, at Finanstilsynet i givet fald i stedet overvejer at anvende en udbudsmodel med rammeaftaler og rammekontrakter for at sikre, at Finanstilsynet forbliver kontraktpart i forhold til den uvildige tredjemand og for at sikre, at fortroligheden opretholdes i forbindelse med de konkrete tilsynssager.

En egnet udbudsmodel kunne være en rammeaftale indgået med et bredt udvalg af leverandører kombineret med direkte tildeling i forbindelse med indgåelse af de individuelle rammekontrakter. Kriterierne for den konkrete udvælgelse vil i en sådan model være fastlagt forud for den enkelte kontrakttildeling og bør udformes således, at ydelsens kvalitet har afgørende vægt ved den direkte tildeling.

Danske Advokater deltager gerne i videre drøftelser herom, ligesom man gerne bistår i forbindelse med en undersøgelse af lovforslagets forhold til EU-retten ved en forelæggelse af problemstillingen for EU-Kommissionen.

2.3. Særligt om forholdet til den advokatretlige regulering mv.

I forbindelse med tilblivelsen af den eksisterende bestemmelse i § 347 b i lov om finansiel virksomhed blev der peget på, at der bør være klarhed over den sagkyndiges præcise rolle og hvervgiver.

Fra advokatside blev der i den forbindelse peget på, at en model, hvor det formelt er den finansielle virksomhed, der antager en sagkyndig, men kombineret med en række pligter i forhold til Finanstilsynet, rejser alvorlige spørgsmål i forhold til den advokatretlige regulering. Det gælder navnlig i forhold til advokaters tavshedspligt.

I den kommenterede høringsoversigt af 23. marts 2010, side 9, ad L 175, Folketingssamlingen 2009-10, er det af Økonomi- og Erhvervsministeriet anført, at "Med forslaget undgås tvivl om, hvem den sagkyndige reelt repræsenterer og udfører opgaven for."

Det nu foreliggende lovudkast og den heri foreslåede model rejser efter Danske Advokaters opfattelse fornyet tvivl netop om det reelle forhold; nemlig at det er Finanstilsynet, som initierer tilvejebringelse af en undersøgelsesrapport, og som tillige alt andet lige må anses for den primære modtager af denne. Dette, finder Danske Advokater, er meget betænkeligt. Der henvises i øvrigt til det, der er anført i det følgende.

Der henvises i den forbindelse til det, der er anført i lovudkastets pkt. 2.6.2, jf. det citerede ovenfor under pkt. 2.2., hvor det er anført, at baggrunden for bestemmelsen i § 347 b var, at udviklingen af de finansielle virksomheders størrelse og kompleksitet i deres forretningsområder og risici medførte, at Finanstilsynet havde behov for yderligere redskaber med henblik på at sikre, at der forhold, der var af væsentlig betydning for virksomhederne, blev undersøgt ved en uvildig undersøgelse, således at virksomhedens risici kunne blive afdækket nærmere.

Endvidere henvises til de specielle bemærkninger til bestemmelsen i lovudkastet, hvoraf det fremgår, at § 347 b fortsat vil give Finanstilsynet mulighed for, uden omkostninger for Finanstilsynet, at trække på ressourcer og ekspertviden, som ikke nødvendigvis er til stede i Finanstilsynet på det pågældende område eller tidspunkt.

Det fremgår også af lovudkastet, at det er Finanstilsynet, der bestemmer, hvilke forhold der skal undersøges, og hvordan undersøgelsen skal gennemføres.

Danske Advokater fastholder således fortsat de alvorlige betænkeligheder i forhold til navnlig den advokatretlige regulering, som blev fremført i forbindelse med tilblivelsen af den eksisterende bestemmelse i § 347 b fra Advokatrådets og Danske Advokaters side.

En regulering, som den i lovudkastet beskrevne, rejser dermed alvorlige spørgsmål i forhold til, om advokater overhovedet inden for den advokatretlige regulerings rammer vil kunne påtage sig opgaven som uvildig undersøger.

Det hænger som nævnt sammen med, at det efter lovudkastet vil være den finansielle virksomhed, som formelt vil være klienten, sammenholdt med, at der påhviler

undersøgeren eller den finansielle virksomhed nogle pligter i forhold til Finanstilsynet.

Disse pligter kan i korthed sammenfattes til følgende: 1) pligt for den finansielle virksomhed til at give de sagkyndige personer de oplysninger, der er nødvendige for at gennemføre en uvildig undersøgelse (§ 347 b, stk. 3), 2) pligt for de sagkyndige personer til at udlevere kopi af den skriftlige rapport om undersøgelsen til Finanstilsynet senest samtidig med, at denne udleveres til den finansielle virksomhed (§ 347 b, stk. 4) og 3) pligt for de sagkyndige personer til straks at give Finanstilsynet oplysninger om forhold, de bliver opmærksomme på i forbindelse med den uvildige undersøgelse, såfremt der er oplysninger af væsentlig betydning for virksomhedens risikoprofil eller forretningsmodel, som medfører en ikke uvæsentlig risiko for, at disse forhold kan udvikle sig således, at virksomheden vil miste sin tilladelse (§ 347 b, stk. 5).

Hertil kommer, at det af den foreslåede bestemmelse i § 347 b, stk. 1, 3. pkt., fremgår, at Finanstilsynet kan bestemme, at de sagkyndige personer løbende skal foretage afrapportering til Finanstilsynet om forhold i forbindelse med undersøgelsen.

I de specielle bemærkninger til denne bestemmelse er det i lovudkastet anført, at dette vil give Finanstilsynet mulighed for, f.eks. på ugentlige møder, at modtage nødvendige oplysninger om undersøgelsens stade, hidtidige resultater, fremtidige forløb mv., og at en løbende afrapportering til Finanstilsynet kan medvirke til, at tilsynet løbende kan vurdere, om undersøgelsen er på rette spor, og om undersøgelsen eventuel skal suppleres med andre tilsynsaktiviteter.

I forhold til en model, hvor den finansielle virksomhed er aftalepart, vil bestemmelsen i § 347 b, stk. 3, sætte advokaten i en helt særegen og formentlig også vanskelig position i forhold til klienten (den finansielle virksomhed), herunder formentlig kunne indebære, at advokaten kan komme i et direkte modsætningsforhold til klienten.

Særligt med hensyn til § 347 b, stk. 4, bemærker Danske Advokater, at man med undtagelse af hvidvasklovgivningen ikke er bekendt med bestemmelser, der pålægger en advokat en pligt til at give en offentlig myndighed de oplysninger, som advokaten modtager fra klienten.

Hertil kommer, at undersøgelsesrapporten nødvendigvis vil være baseret på en række faktuelle forhold, og det vil være den praktiske fremgangsmåde, at rapporten i udkast sendes til den finansielle virksomhed til afklaring af, om faktum er korrekt forstået og gengivet. Sammenholdt med bestemmelsen i § 347 b, stk. 1, 3. pkt., er bestemmelsen efter Danske Advokaters opfattelse med til at understrege, at det reelt set er Finanstilsynet, der må anses for primær modtager af undersøgelsesrapporten.

Bestemmelsen i § 347 b, stk. 5, sammenholdt med § 347 b, stk. 1, 3. pkt., rejser ligeledes alvorlige spørgsmål i forhold til de advokatretlige regler. Det gælder navnlig forholdet til advokaters tavshedspligt med hensyn til oplysninger i et klientforhold, som er af helt fundamental karakter, jf. i øvrigt retsplejelovens regler. Den nu foreslåede model indebærer et alvorligt brud med advokatens tavshedspligt og de hensyn, der ligger bag tavshedspligtsreglerne. Der bør derfor efter Danske

Advokaters opfattelse tilvejebringes en løsningsmodel, som tager højde for navnlig advokaters tavshedspligt.

I den forbindelse henvises til det, der er anført i Danske Advokaters høringssvar af 23. februar 2010 om, at den konkrete vurdering af, hvem der i det enkelte tilfælde skal fungere som sagkyndig undersøger, navnlig bør ske i lyset af, hvilken opgave der konkret vil være tale om. I hvert fald i de tilfælde, hvor opgaverne i overvejende grad er af juridisk karakter, vil det naturlige og rigtige efter Danske Advokaters opfattelse være at udpege en advokat.

Efter lovudkastets § 347 b, stk. 2, udpeger den finansielle virksomhed de sagkyndige personer, men Finanstilsynet skal godkende de foreslåede sagkyndige personer.

Virksomheden skal efter bemærkningerne komme med en indstilling til Finanstilsynet. Ved vurderingen af, om de foreslåede sagkyndige kan godkendes, vil det centrale for Finanstilsynet ifølge de specielle bemærkninger til bestemmelsen være, om den eller de sagkyndige har tilknytning til virksomheden, eller om der i øvrigt foreligger forhold, hvorefter der efter Finanstilsynets vurdering kan rejses tvivl om de pågældendes uvildighed i forhold til denne. En manglende godkendelse skal ifølge bemærkningerne begrundes i forhold til virksomheden.

Den foreslåede bestemmelse med tilhørende bemærkninger, jf. ovenfor, rejser – i modsætning til den eksisterende model – tillige spørgsmål i forhold til retsplejelovens § 126 og de interessekonfliktregler, der gælder for advokater.

Lovudkastet ses således at overlade Finanstilsynet et skøn i det enkelte tilfælde, som i hvert fald potentielt er anderledes end den vurdering af interessekonflikter, der foretages i henhold til retsplejelovens § 126, og den praksis, der har udviklet sig i henhold hertil, samt de advokatetiske reglers bestemmelser om interessekonflikter. Der vil i øvrigt ske det, at selve vurderingen af, om der foreligger en interessekonflikt, vil blive flyttet fra advokaten selv til Finanstilsynet.

Det samme gælder med hensyn til princippet om frit advokatvalg, idet lovudkastet reelt indebærer, at Finanstilsynet som offentlig myndighed skal godkende en privat virksomheds antagelse af en konkret advokat.

I bemærkningerne under pkt. 2.6.3.1. i lovudkastet er der en helt kort henvisning til retstilstanden i Storbritannien på dette område. Danske Advokater bemærker i den forbindelse, at omtalen heraf er helt summarisk, og at der ikke er redegjort for retstilstanden i andre lande, som vi normalt i udgangspunktet ville sammenligne os med. Det bør overvejes at indhente yderligere oplysninger om retstilstanden i andre lande og erfaringerne hermed.

På den baggrund beder Danske Advokater om, at der foretages en fornyet overvejelse af de centrale spørgsmål i forhold til de udbudsretlige regler og advokatretlige regler, der knytter sig til sådanne uvildige undersøgelser.

Som anført ovenfor deltager Danske Advokater gerne i videre drøftelser herom, herunder også med hensyn til de udbudsretlige spørgsmål i forbindelse med en undersøgelse af lovforslagets indhold i forhold til EU-retten ved en forelæggelse af problemstillingen for EU-Kommissionen.

3. Særligt om hvidvasklovgivningen (lovudkastets § 4)

De foreslåede ændringer i hvidvaskloven, som sker på baggrund af bl.a. anbefalinger fra Financial Action Task Force (FATF), vil i forhold til advokater bl.a. indebære, at lovens anvendelsesområde præciseres.

Danske Advokater har følgende bemærkninger:

Lovudkastet går bl.a. ud på at ophæve den eksisterende bestemmelse i hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 13, lit. f, om "anden forretningsmæssig rådgivning", således at loven ikke længere vil omfatte advokater, når de deltager med bistand ved planlægning eller udførelse af transaktioner for deres klienter med "anden forretningsmæssig rådgivning". Som det fremgår, er der tale om en dansk særregel.

Danske Advokater hilser - navnlig i lyset af de særlige regler og hensyn, der gælder om og knytter sig til fortroligheden mellem en advokat og dennes klient, samt behovet for klarhed i forhold til de pligter, der påhviler advokater i denne sammenhæng - den foreslåede begrænsning af lovens anvendelsesområde for advokater særdeles velkommen.

I den forbindelse bemærkes det, at Danske Advokater kan tilslutte sig den kritik fremført af Advokatrådet, som er gengivet i forslagetets almindelige bemærkninger under pkt. 2.13.1.2., side 36-37, herunder at den eksisterende bestemmelse i praksis har givet anledning til betydelig fortolkningstvivl.

Hertil kommer, at den danske regulering af, hvornår advokater er omfattet af hvidvasklovens bestemmelser, fremover vil svare til EU-direktivet og reguleringen i de andre EU-lande.

Det foreslås endvidere at samle bestemmelserne i §§ 17 og 18 i en mere klar bestemmelse, der angiver betingelserne for, at virksomheder eller personer omfattet af loven kan lægge oplysninger til grund, som er indhentet af tredjemand som led i opfyldelse af dennes egne krav.

Danske Advokater bemærker, at der i bestemmelsen i § 17, stk. 1, rettelig skal henvises til § 1, stk. 1, nr. 1-8.

Herudover bemærkes det, at alle virksomheder omfattet af hvidvaskloven efter Danske Advokaters opfattelse principielt bør være omfattet af princippet i § 17 i stedet for som i dag en delmængde heraf.

4. Øvrige bemærkninger

Danske Advokater har ikke bemærkninger til den foreslåede ændring af § 354, stk. 6, nr. 12, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovudkastets § 1, nr. 24.

Med hensyn til de foreslåede ændringer af lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovudkastets § 3, bemærker Danske Advokater vedrørende udkastets § 3, nr. 9 og 10, om ændring af værdipapirhandelslovens § 23, at prospektpligten også gælder ved videresalg af aktier, der tidligere har været genstand for et prospekt, medmindre den

særlige undtagelse om videresalg via finansielle formidlere, hvor der foreligger et gyldigt prospekt, finder anvendelse.

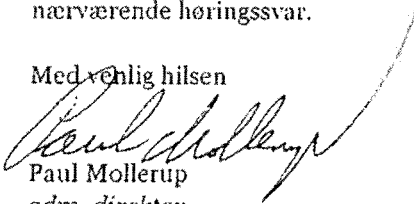
Finanstilsynet har imidlertid i en konkret sag i 2010 afgjort, at der ikke gjaldt prospektpligt ved et udbud af aktier, der allerede var optaget til handel og officiel notering. Det er uklart, om de påtænkte ændringer af værdipapirhandelslovens § 23, sammenholdt med de påtænkte ændringer af lovens § 43, jf. udkastets § 3, nr. 22 og 23 med tilhørende bemærkninger, ændrer denne retstilstand, og dette kunne med fordel præciseres i lovbemærkningerne.

Rent teknisk peges desuden på følgende:

1. På side 78 skal "§ 3, nr. 3" i tredje linje af andet nye afsnit rettelig være "§ 3, nr. 5".
2. På side 79 skal "§ 3, nr. 12" i sjette linje af første nye afsnit rettelig være "§ 3, nr. 13".
3. I første linje på side 82 bør "periode" ændres til "sammenhængende periode".
4. Referencen til "28 a, stk.1, 1-3. pkt., stk. 3, 4. pkt." i udkastets § 3, nr. 42, forekommer misvisende. For det første er der kun 3 sætninger i § 28 a, stk. 1, hvorfor ikke er anledning til at henvise til de enkelte dele heraf. Dernæst vil formuleringen medføre en hjemmel til at straffe Finanstilsynet. Der skal derfor formentlig alene henvises til 1. og 2. pkt. I stk. 3 skal henvisningen formentlig være til 3. pkt., idet der ellers indføres hjemmel til at straffe Finanstilsynet.
5. I fortsættelse af kommentaren under punkt 4 var det nærliggende i bemærkningerne til § 3, nr. 42, at medtage henvisninger til ændringerne af § 28 a, stk. 1 og stk. 3.

Økonomi- og Erhvervsministeriet samt Justitsministeriet modtager kopi af nærværende høringssvar.

Med venlig hilsen

Paul Møllerup
adm. direktør

Finanstilsynet
Århusgade 110

2100 København Ø

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

DATO: 25-08-2011
SAGSNR.: 2011 - 2813
ID NR.: 135812

ministerbetjening@ftnet.dk + lvi@ftnet.dk

Høring - forslag til lov om ændring af finansiel virksomhed, lov om betalingstjenester og elektroniske penge, lov om værdipapirhandel mv., lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme og forskellige andre love

Ved e-mail af 04-07-2011 har Finanstilsynet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte udkast.

Advokatrådet har følgende bemærkninger:

1. Forslag til ændring af lov om finansiel virksomhed § 347b

1.1. Baggrunden for lovforslaget – forholdet til udbudsreglerne mv.

Indledningsvis bemærkes, at det fremsendte udkast til lovforslag er stort set enslydende med det forslag, Finanstilsynet sendte i høring i februar 2010, og som efter bemærkninger fra bl.a. Advokatrådet blev ændret til den nuværende formulering af § 347b i lov om finansiel virksomhed.

I forbindelse med de eksisterende reglers tilblivelse fremkom Advokatrådet med en række betænkeligheder ved den valgte lovgivningsmodel. Advokatrådet finder fortsat, at disse betænkeligheder taler med betydelig vægt imod at foretage den ændring, der nu igen lægges op til, hvorefter det er den finansielle virksomhed, der formelt antager en sagkyndig, men hvor vedkommende sagkyndige reelt er undergivet Finanstilsynets instruktionsbeføjelse mv.

Det fremgår af forslagens bemærkninger, at det egentlige formål med forslaget er at undgå, at undersøgelser som de her omhandlede, skal sendes i offentligt udbud.

Advokatrådet skal hertil bemærke, at såfremt udbudsreglerne findes at indebære en uhensigtsmæssig retsstilling, synes det mere passende at overveje justeringer i udbudsreglerne frem for gennem formelle regler at sløre den reelle retsstilling, nemlig at Finanstilsynet ønsker at kunne foretage en undersøgelse af en finansiel

virksomhed, men således at udgifterne hertil afholdes af virksomheden. Lægges det imidlertid til grund, at de nævnte undersøgelser er udbudspligtige, vil en lovændring der reelt har til formål at komme udenom denne forpligtelse rejse spørgsmål om omgåelse af Danmarks EU-retlige forpligtelser.

Advokatrådet skal endvidere bemærke, at der ikke i lovforslaget er redegjort tilstrækkelig præcist for de udbudsretlige hindringer for, at Finanstilsynet uden et udbud selv kan antage den sagkyndige bistand. Advokatrådet finder ikke det vil kræve et udbud, hvis Finanstilsynet efter de gældende regler overlader undersøgelsen til Kammeradvokaten. Advokatrådet skal endvidere bemærke, at den gældende ordning i vidt omfang svarer til granskningsreglerne i § 59 i lov om erhvervsdrivende fonde, hvorefter Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan udpege en sagkyndig til at foretage en nærmere granskning af en erhvervsdrivende fond. Advokatrådet bekendt forudsætter granskning ikke gennemførelse af offentligt udbud. Endvidere bemærkes, at den finansielle lovgivning på andre områder indeholder regler om udpegning af sagkyndige, se f.eks. lov om finansiell virksomhed § 199 om udpegning af revisor, § 231 om udnævnelse af likvidator og § 247a om udpegning af administrator. Endelig bemærkes, at der over de senere år er gennemført en række advokatundersøgelser hos forskellige offentlige myndigheder, herunder i centraladministrationen, uden at disse undersøgelser forinden har været sendt i offentligt udbud.

Advokatrådet er på det foreliggende grundlag derfor tvivlende overfor, om udbudsreglerne i deres nuværende form udelukker, at den eksisterende bestemmelse i § 347b kan anvendes uden et offentligt udbud, og finder, at den retlige analyse, der ligger til grund for lovforslagets antagelse herom, bør beskrives nærmere i bemærkningerne til lovforslaget. De bemærkninger, der ledsager det fremsendte lovudkast er således holdt i generelle og vage vendinger vedrørende grundlaget for antagelsen om udbudspligt. Advokatrådet skal derfor opfordre til, at denne retlige problemstilling med hensyn til spørgsmålet om de udbudsretlige reglers rækkevidde underkastes nærmere analyse *før* lovforberedelsen afsluttes. I den forbindelse bør også de særlige undtagelser for myndighedsudøvelse analyseres nærmere. Som led i analysen skal Advokatrådet anbefale, at der rettes spørgsmål til EU-Kommissionen med henblik på at afklare, om Kommissionen finder det foreneligt med fællesskabsreguleringen, hvis den eksisterende ordning fastholdes, uden at sagerne sendes i udbud.

1.2. Bemærkninger til den foreslåede bestemmelse

Advokatrådet finder fortsat grundlæggende, at bestemmelsen i § 347b bør afspejle de reelle forhold, nemlig at det er Finanstilsynet og ikke den undersøgte finansielle virksomhed, der er adressat for og bestiller af undersøgelsesrapporten. Den model, der anvendes i lovforslaget, hvorefter det formelt er den finansielle virksomhed, der bestiller en undersøgelse, men reelt efter ønske fra Finanstilsynet, giver anledning til meget væsentlige betænkeligheder.

Advokatrådet finder således, at modellen kan rejse en række væsentlige spørgsmål af fortrinsvis advokatregulatorisk karakter, herunder om en undersøgelse efter det foreliggende forslag vil kunne udføres af advokater inden for de gældende normer for advokaters adfærd. Det skyldes, at lovforslaget er bygget op, så klienten formelt er den finansielle virksomhed, der er under undersøgelse. Samtidig fremgår det imidlertid, at advokaten vil have pligt til at meddele Finanstilsynet oplysninger i visse tilfælde, og dermed tilsidesætte den tavshedspligt, der normalt gælder i klientforhold. Der er således tale om, at man via lovgivningen etablerer et trepartsforhold, som på helt centrale punkter bryder med grundlæggende principper for advokaters klientrelationer.

Advokatrådets bekymring knytter sig især til følgende bestemmelse i den foreslåede § 347 b:

" Stk. 3. Den finansielle virksomhed, den finansielle holdingvirksomhed eller den fælles datacentral skal give de sagkyndige personer de oplysninger, der er nødvendige for gennemførelsen af den uvildige undersøgelse."

Hensigten med bestemmelsen må være, at advokaten skal kunne påbyde klienten at udlevere oplysninger, og løbende videregive disse til en tredjepart – her Finanstilsynet. Dette vil bringe advokater i en helt særegen position i forhold til deres egen klient og vil kunne betyde, at advokaten kommer i direkte modsætningsforhold til klienten.

Advokatrådet finder, at bestemmelsen i stk. 3 i sig selv formentlig vil kunne håndteres derved, at advokaten alene anmoder om oplysninger, og såfremt disse ikke stilles til rådighed, da meddeler klienten, at den bestilte undersøgelse så ikke kan udføres. Dermed vil problemet ikke være et problem mellem advokat og klient, men – som det bør – mellem klienten og Finanstilsynet, men en sådan fremgangsmåde giver ikke Finanstilsynet nogen særlig sikker viden om, hvilke oplysninger, advokaten forgæves har efterspurgt, eller hvad der i øvrigt er årsagen til, at undersøgelsen ikke kan gennemføres som planlagt.

" Stk. 4. De sagkyndige personer skal udlevere en kopi af den skriftlige rapport om undersøgelsen til Finanstilsynet senest samtidig med, at denne udleveres til den finansielle virksomhed, den finansielle holdingvirksomhed eller den fælles datacentral. "

Bestemmelsen er særegen og der er Advokatrådet bekendt ikke andre eksempler i lovgivningen på, at en advokat har pligt til at give en offentlig myndighed de samme oplysninger, som klienten får som led i rådgivningen. Det fremgår i øvrigt ikke af lovforslaget, om advokaten – sådan som det vil være normal praksis i klientforhold – må drøfte tilblivelsen af rapporten med den finansielle virksomhed, herunder fremsende udkast til rapport til gennemsyn og kommentarer mv. Bestemmelsen i sin nuværende form afspejler, at det reelt er Finanstilsynet, der er adressat for rapporten. Opretholdes forslaget om, at det er den finansielle virksomhed, der er klienten, vil det

formentlig være at foretrække, hvis bestemmelsen udformes, så det er klienten, der forpligtes til at give tilsynet en kopi. Bestemmelsen vil i givet fald kunne formuleres således:

" Stk. 4. Den finansielle virksomhed, den finansielle holdingvirksomhed eller den fælles datacentral skal straks udlevere en kopi af den skriftlige rapport fra de sagkyndige personer til Finanstilsynet. "

Advokatrådet har endvidere væsentlige betænkeligheder ved forslaget til § 347b, stk.5:

" Stk. 5. De sagkyndige personer skal straks give Finanstilsynet oplysninger om forhold, de bliver opmærksomme på i forbindelse med den uvildige undersøgelse, såfremt der er oplysninger af væsentlig betydning for virksomhedens risikoprofil eller forretningsmodel, som medfører en ikke uvæsentlig risiko for, at disse forhold kan udvikle sig således, at virksomheden vil miste sin tilladelse. "

Bestemmelsen må ses i sammenhæng med forslaget til § 347 b, stk. 1, 3. pkt.:
Finanstilsynet kan bestemme, at de sagkyndige personer løbende skal foretage afrapportering til Finanstilsynet om forhold i forbindelse med undersøgelsen.

Advokatrådet skal foreslå, at bestemmelsen i stk. 5 helt udgår af lovforslaget, og at stk. 1, 3. pkt. i givet fald formuleres således:

Finanstilsynet kan bestemme, at den finansielle virksomhed, den finansielle holdingvirksomhed eller den fælles datacentral løbende skal foretage afrapportering til Finanstilsynet om forhold, de sagkyndige personer måtte påpege som problematiske i forbindelse med undersøgelsen.

De foreslåede ændringer kan i nogen grad afbøde nogle af de problemer, lovudkastet giver anledning til. Den foreslåede retsstilling giver i sin nuværende udformning anledning til væsentlige overvejelser i forhold til advokatreguleringen i øvrigt, og er desuden næppe hensigtsmæssig i det praktiske liv.

Retsplejelovens regulering af advokaters virksomhed bygger på den helt grundlæggende forudsætning, at advokater har tavshedspligt med hensyn til oplysninger i klientforhold. Med det foreliggende lovforslag gøres der meget alvorlige indgreb i tavshedspligten, fordi advokaten vil være forpligtet til at videregive oplysninger om klientens forhold til Finanstilsynet. En sådan særregulering er helt uforenelig med de grundlæggende hensyn, der ligger bag tavshedspligtreglerne, og Advokatrådet finder derfor, at der bør søges andre løsninger, der tilgodeser opretholdelsen af beskyttelsen af relationen imellem advokat og klient, herunder navnlig tavshedspligten. Advokatens tavshedspligt vil naturligvis til enhver tid kunne ophæves af klienten, som ved sit samtykke kan meddele tilladelse til, at oplysninger videregives. Dette samtykke vil imidlertid i givet fald skulle fremgå af den ramme for undersøgelsen, som Finanstilsynet sætter, og dermed

overtager Finanstilsynet reelt klientrollen. Det fremgår i øvrigt ikke, om advokaten må oplyse sin klient om, at oplysningerne er videregivet.

Forslaget synes udformet med sigte på rådgivere, som f.eks. revisorer mv., hvor det er mere sædvanligt, at en privat ydelse leveres og betales af den private, men hvor det er samfundsmæssige hensyn, der reelt bærer ønsket om kontrol, som det f.eks. gælder revisionsydelse (offentlighedens tillidsrepræsentant). Forslaget vil imidlertid i en række tilfælde formentlig betyde, at den sagkyndige er en juridisk ekspert, og i disse tilfælde, vil det antageligt være vanskeligt at finde rådgivere som på samme faglige niveau som advokater vil være i stand til at løse opgaven. Lovforslaget bør efter Advokatrådets opfattelse justeres, så det tager højde herfor. Det er således en hidtil så vidt ses uset regulering på samme tid at pålægge en virksomhed at antage f.eks. en advokat, pålægge pligt til at give advokaten alle nødvendige oplysninger til brug for undersøgelsen og pålægge advokaten indberetningspligt vedrørende visse oplysninger.

De advokatetiske regler indeholder følgende, vejledende anvisninger, som naturligvis må læses i lyset af en eventuel lovhjemmel til at påtage sig en opgave, men som samtidig synes at have som fundament, at advokaten alene kan tjene sin klients (berettigede) interesser:

”2. Almindelige principper

2.1.1. Uafhængighed

Under udøvelse af advokatvirksomhed skal en advokat altid bevare fuldstændig uafhængighed. Advokaten må således hverken lade sig påvirke af egne eller tredjemands uvedkommende interesser. En advokat må ikke gå på akkord med den professionelle standard og etik for at gøre sin klient, retten eller tredjemand tilpas.

2.2. Tillid og personlig integritet

En advokat skal ved opretholdelse af sin hæderlighed og personlige integritet altid tilstræbe, at han kan bevare klientens tillid.

2.3. Tavshedspligt

2.3.1. Tillid og fortrolighed mellem advokat og klient er en nødvendig forudsætning for advokatens virke. Diskretion er derfor en grundlæggende både juridisk og etisk pligt og ret for advokater, som skal respekteres ikke kun i det enkelte individs, men også i samfundets interesse.

2.3.2. En advokat skal behandle alle oplysninger, han som led i sin professionelle virksomhed bliver bekendt med, fortroligt.

2.3.3. Tavshedspligten gælder uden tidsbegrænsning.”

Advokatrådet har noteret sig, at der er indhentet oplysninger om retstilstanden i Storbritannien, men ikke i andre lande, der i højere grad kan sammenlignes med Danmark, ligesom beskrivelsen af den engelske retsstilling i lighed med beskrivelsen

af de danske udbudsretlige udfordringer er noget summarisk. Advokatrådet skal derfor opfordre til, at der indhentes nærmere oplysninger om såvel indholdet af - som erfaringerne med - den internationale regulering, der henvises til, og lignende oplysninger fra sammenlignelige lande i Europa.

Advokatrådet skal yderligere fremhæve, at de eksisterende regler, i modsætning til de regler, der nu foreslås, sikrer, at der fra begyndelsen af sagsforløbet vil være fokus på eventuelle interessekonfliktproblemer ved antagelsen af en sagkyndig. Det skyldes, at den advokat, der antages af Finanstilsynet, vil være forpligtet til at undersøge, om der er en risiko for en interessekonflikt mellem Finanstilsynets interesser som klient og eventuelle relationer til den finansielle virksomhed, der undersøges. Samme forpligtelse findes ikke tilsvarende i et tilfælde, hvor det er den finansielle virksomhed selv, der antager advokaten, og hvor der dermed ikke vil være advokatretlige problemer i at antage en advokat, der tidligere har bistået virksomheden.

I lovforslaget omtales problemstillingen således:

” Den finansielle virksomhed, den finansielle holdingvirksomhed eller den fælles datacentral udpeger selv den eller de sagkyndige personer. For at sikre, at der er tale om uvildige personer i forhold til virksomheden eller datacentralen, skal Finanstilsynet godkende den eller de sagkyndige personer, som virksomheden eller data-centralen lader foretage den uvildige undersøgelse. Det centrale for Finanstilsynets afgørelse er, om den eller de sagkyndige har tilknytning til virksomheden eller datacentralen, eller om der i øvrigt foreligger forhold, hvorefter der efter Finanstilsynets vurdering kan rejses tvivl om de pågældendes uvildighed i forhold til denne. Såfremt Finanstilsynet ikke kan godkende den eller de sagkyndige personer, skal virksomheden hurtigst muligt udpege en ny sagkyndig person. Proceduren gentages, indtil Finanstilsynet kan godkende den eller de udpegede personer. En manglende godkendelse fra Finanstilsynet skal begrundes i forhold til virksomheden mv. ”

Ordningen er ganske særegen og bryder med princippet om frit advokatvalg, idet Advokatrådet ikke er bekendt med andre tilfælde i lovgivningen, hvor en borgers eller virksomheds antagelse af advokat er betinget af en offentlig myndigheds godkendelse. Endvidere skal Advokatrådet bemærke, at lovudkastet tilsyneladende indeholder en anden standard for, hvornår en advokat befinder sig i en interessekonflikt, end den standard, der i øvrigt antages at gælde efter retsplejelovens § 126 om god advokatskik. Lovudkastet synes således at basere sig på en standard, hvorefter der overlades Finanstilsynet et i realiteten diskretionært skøn. Der er således ikke i lovudkastet nærmere redegjort for, hvorvidt en advokat, der tidligere har foretaget konkret juridisk rådgivning i større eller mindre omfang for den finansielle virksomhed, der nu skal undersøges, er udelukket fra at foretage undersøgelsen. Bestemmelsen indebærer reelt, at det frie advokatvalg begrænses udover, hvad berettigede hensyn til at undgå en interessekonflikt kan bære. Hertil kommer, at bestemmelsen indebærer, at vurderingen af advokatens habilitet flyttes fra advokaten selv til Finanstilsynet. I praksis vil Finanstilsynet imidlertid have

særdeles begrænsede muligheder for at vurdere, om en konkret advokat er uvildig, blandt andet fordi advokaten uden samtykke fra sin klient vil være afskåret fra at redegøre for omfanget af sin hidtidige rådgivning mv. af klienten. Bestemmelsen vil desuden kunne betyde, at en virksomhed, der ønsker en bestemt advokat udpeget som sagkyndig, tvinges til at oplyse om omfanget af advokatens hidtidige rådgivning af virksomheden, herunder vedrørende forhold, som ikke er relevant for den aktuelle undersøgelse, eller som Finanstilsynet ikke i øvrigt i kraft af sine tilsynsbeføjelser ville kunne fremtvinge, idet oplysningerne må anses for undtaget fra de almindelige editionsregler mv., da der er tale om fortrolige oplysninger mellem en advokat og en klient.

Sammenfattende finder Advokatrådet, at ovenstående problemstillinger er af så fundamental og central betydning, at det må kræve særdeles tungtvejende grunde, hvis der skal foretages indgreb i klientens rettigheder i forhold til sin advokat. Advokatrådet finder ikke, at det med det foreliggende lovudkast i tilstrækkelig grad er sandsynliggjort, at der eksisterer sådanne tungtvejende grunde. Det fremgår således som nævnt ikke af lovudkastet, om der er foretaget en nærmere undersøgelse af muligheden for i stedet at undtage de nævnte undersøgelser fra udbudspflicht, ligesom der ikke er redegjort for problemets omfang i praksis, herunder hvor ofte Finanstilsynet i givet fald vil have behov for at sende en undersøgelse i udbud. Advokatrådet skal derfor på det foreliggende grundlag anmode om, at forslaget undergives en fornyet overvejelse.

2. Forslag til ændring hvidvaskloven

2.1. Lovudkastets nr. 7:

Advokatrådet støtter den foreslåede ophævelse af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 13, litra f. Med forslaget sikres, at den danske regulering af, hvornår advokater omfattes af hvidvasklovens regler, svarer til EU-direktivets bestemmelser, og dermed også til reguleringen i de øvrige EU-lande.

Den eksisterende regulering, der er væsentlig mere omfattende end det underliggende EU-direktiv foreskriver, har givet anledning til væsentlige, fortolkningsmæssige problemer, ligesom det eksisterende krav om indhentelse af ID-oplysninger i de sager, der omfattes af litra f, ikke kan antages i praksis at have haft nogen reel betydning for bekæmpelse af hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, da de nævnte sager ikke indebærer en særlig risiko for hvidvask eller terrorismefinansiering. Advokatrådet er endvidere enig i, at de særlige hensyn, der ligger bag EU-direktivets særregulering af advokater, er væsentlig tungere end det anførte hensyn til at undgå brancheglidning, der har begrundet den hidtidige regulering.

2.2. Lovudkastets nr. 9 og nr. 11:

Lovudkastets nr. 9 og nr. 11 tilsigter at foretage en ny affattelse af definitionen af – og reglerne om – lejlighedskunder.

Hvidvaskloven indeholder i § 3 en række definitioner, som er styrende for terminologien i de efterfølgende bestemmelser.

I lovudkastets nr. 9 fastlægges en ny definition af begrebet lejlighedskunde. Der sondres i definitionen mellem kunder, der bistås med transaktioner og rådgivningsopgaver. Det er på baggrund af den anvendte sprogbrug imidlertid uklart, om den foreslåede eftersætning ”uden etablering af fast kundeforhold eller optagelse af forretningsmæssig forbindelse” alene knytter sig til rådgivningsopgaver, eller tillige finder anvendelse på bistand med transaktioner.

I lovudkastets nr. 11 nyaffattes de materielle krav til håndtering af lejlighedskunder. Bestemmelsen sondrer mellem lejlighedskunder med enkeltstående transaktioner (stk. 1) og lejlighedskunder med enkeltstående rådgivningsopgaver (stk. 2).

Advokatrådet har tidligere fortolket hvidvaskloven sådan, at advokater i praksis ikke ved deres betjening af kunder kunne være omfattet af reguleringen af lejlighedskunder. Denne fortolkning baserede sig imidlertid på de krav til kundekendskab, der var gældende på daværende tidspunkt. Det blev således antaget, at eftersom advokater, ifølge de advokatetiske regler, ikke kan modtage midler, som ikke kan henføres til en igangværende sag, var advokater, selv ved en enkelt transaktion for sin klient, omfattet af reglerne om faste kundeforhold.

I den mellemliggende periode er der imidlertid sket en væsentlig opstramning i hvidvasklovens krav til dokumentationskravene for indhentelse af ID-oplysninger på kunder. Det indebærer, at hvidvasklovens regler i dag i væsentligt omfang kræver overholdelse af formelle procedurer, som ikke tilsvarende gælder for advokater på de områder, der falder uden for hvidvaskreguleringen. Advokatrådet har på den baggrund genovervejet den hidtidige fortolkning af reglerne, og finder ikke længere, at samspillet mellem reglerne om god advokatskik og hvidvaskloven udelukker, at også advokater kan have lejlighedskunder. Advokatrådet vil derfor i sit tilsyn efter hvidvaskloven fremadrettet tage udgangspunkt i, at også advokater kan være omfattet af reglerne om lejlighedskunder.

Advokatrådet finder, at den sondring, der er indeholdt i den foreslåede § 14 mellem transaktioner og rådgivning for advokater typisk vil indebære, at advokatens rådgivning til en lejlighedskunde må henføres til stk. 2, idet der normalt er tale om rådgivning i forbindelse med en transaktion og kun sjældent vil være tale om bistand til at udføre en transaktion.

2.3. Lovudkastets nr. 12 og 19:

Advokatrådet finder, at der bør åbnes mulighed for, at alle virksomheder, der omfattes af hvidvaskloven, omfattes af muligheden i § 17. Advokatrådet finder således, at der både ud fra en risikovurdering, og ud fra hensynet til at undgå unødigt administration i forbindelse med loven, er tungtvejende grunde for at udvide anvendelsesområdet for § 17. Som minimum finder Advokatrådet, at der bør åbnes mulighed for, at virksomheder inden for samme profession kan stille de nævnte oplysninger til rådighed for hinanden.

Advokatrådet finder, at der i den forbindelse også må lægges vægt på, at loven allerede (i udkastets nr. 13) åbner mulighed for, at opgaven med at indhente id-oplysninger kan outsources. Eftersom der er mulighed for, inden for visse rammer, at outsource opgaven med at indhente id-oplysninger til virksomheder, som ikke gennem deres virke har et internt branchekendskab, bør det efter Advokatrådets opfattelse være ubetænkeligt at tillade, at virksomheder, der i øvrigt omfattes af loven, får mulighed for at udveksle id-oplysninger, hvor det er relevant, med deraf følgende særdeles betydelige ressourcebesparelser.

Ovennævnte bemærkninger gælder tilsvarende vedrørende forslaget i nr. 19 om fravigelse af legitimationskravet.

2.4. Lovudkastets nr. 20:

Advokatrådet skal henlede opmærksomheden på betydningen af, at denne bestemmelse i givet fald alene bør finde anvendelse på kundeforhold, der etableres efter lovens ikrafttræden.

Kopi af dette høringssvar er samtidig sendt til Justitsministeriet til orientering.

Med venlig hilsen

Torben Jensen